

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

APIE ŠVENTĄJĄ DVASIĄ

 Ir po praėjusio vakaro mes esame tiesiog pripildyti. Šiandien aš girdėjau gerus pranešimus iš daugelio gavusiųjų Šventąją Dvasią. Ir mes džiaugiamės tuo.

² Džiaugiuosi, kad ši vakarą su mumis yra brolis Graham, vienas iš mūsų bendradarbių čia, iš bažnyčios, šventumo bažnyčios pastorius Jutikoje. Ir brolis Džeksonas, praeitą vakarą jis buvo čia, aš manau, kad buvo, ar jis dabar yra kažkur čia, auditorijoje, kažkas sakė. . . Taip, aš matau, brolis Džeksonas dabar sugrižo į auditoriją. Ir—ir brolis Ruddell, ar jis čia ši vakarą? Tai dar vienas iš mūsų bendradarbių čia, „62“. Džiaugiamės, kad jie yra čia. Ir su mūsų. . . O, brolis Pat, ir visi kiti broliai, mes—ir ten auditorijoje. Mes džiaugiamės, kad jūs visi esate čia ši vakarą.

³ Taigi, jei aš norėčiau pagrįsti šį dalyką, aš pakviesčiau čia keletą gerų pamokslininkų, kad jie jums kalbėtų, kadangi aš esu užkimęs po tokio nuostabaus laiko, kuri mes turėjome praėjusį vakarą.

⁴ Taigi, mano žmona, ji mane pataiso; jūs žinote, broliai, apie ką aš kalbu. Ji pasakė, kad praėjusį vakarą žmonės ten gale negalėjo manęs girdėti, nes aš kalbėjau į šį daikčiuką. Ir dabar, prieš man pradendant, aš pabandysiu kai ką išbandyti. Taigi, man įdomu, ar taip geriau. Ar taip geriau, ten gale? Ar štai taip geriau? Ar taip geriau? Taigi, Brangioji, tai vienintelis kartas, kai aš turiu pastabą prieš tave. Dabar jie sako, kad taip geriau. Gerai. O, tai bent! Tai moteris. Tai geras, kadangi senokai tokio neturėjau. Paprastai ji būna teisi.

⁵ Na, mes tikrai turėjome puikų laiką šiuose trijuose vakariniuose tarnavimuose; aš turėjau. Ir taigi, garsajuostės, visos, išskyrus paskutinio vakaro. . . aš paskambinau broliui Goad ir pasakiau jam, kad atvyktų, paimtų garsajuostę bažnyčiai. Bet taip atsitiko, kaip aš supratau, kad Bilis Polis turėjo savo automobilį ir išvyko, taigi, garsajuostės nepaėmė, kiek man žinoma. Taigi, mes neturime jos. Aš norėjau, kad ji liktų bažnyčioje, dėl bažnyčios, kam—nors pasakyti—kuo mes tikime.

⁶ Dabar, ši vakarą aš ruošiuisi klabėti apie „*Didį Pasitarimą*“, jei spėsiu laiku atsakyti į klausimus. Ir tuomet, rytoj ryte - išgydymo tarnavimas. Ir mes melsimės už ligonius. Todėl, mes negalime išdalyti—ar tiesiog eiti ir sakyti: „Taigi, aš ruošiuisi pakviesti jus, ir jus, ir jus“. Tai nebūtų teisinga. Bet mes

išdalijame krūvelę kortelių, ir kuriuo tai metu, palei tas korteles aš pakviečiu keletą ant pakylės. Ir tuomet, jeigu Šventoji Dvasia pradeda apreikšti, tuomet Ji pereina per auditoriją ir paima žmones iš auditorijos, išgydymo tarnavimui. Ir tada, rytoj ryte, Viešpačiui leidus, aš kalbėsiu tiesiog prieš pat išgydymo tarnavimą.

7 Aš matau, kad mano žmona juokiasi. Mieloji, ar tu manęs negirdi? O, tu girdi mane. Na, tai puiku. Ji sėdi pačiame gale ir jei tai—nesigirdi manęs, ji purto galvą: „Tu . . . Negirdžiu tavęs, negirdžiu tavęs“.

8 Taigi rytoj—rytoj vakare evangelizacinis tarnavimas su vandens krikšto tarnavimu. Ir tuomet, iškart, kai tik aš užbaigsiu pamokslauti rytoj vakare, mes atitrauksime užuolaidas ir rytoj vakare čia vyks vandens krikštas. Jei Viešpats valia, jei Viešpats valia, ryte aš noriu—ar rytoj vakare, aš noriu kalbėti tema: „*Buvo Duotas Ženklas*“. Ir tada, jeigu mes būsimė čia trečiadienio vakare, jei Viešpats leis man būti čia trečiadienio vakare, aš noriu kalbėti tema: „*Mes Pamatėme Jo Žvaigždę Rytuose Ir Atėjome Pagarbinti Jo*“. Taigi, tai tiesiog prieš pat Kalėdų išvakarės.

9 Ir tuomet, iškart po Kalėdų, prasideda Kalėdinių atostogu savaitė. Tai kur mes paimame visus laiškus . . . Brolis Mercier ir kiti paprastai paima juos visus. Mes juos visus išdėliojame ir meldžiamės už tuos laiškus, ir prašome Viešpaties, kad vestų mus į tą vietą pasaulyje, kur mes turėtume vykti.

10 Taigi jie, Krikščionys Verslininkai, turi puikią komandą, kuri iš karto vyks į Floridoje vykstančią jų konferenciją. Iš ten keliaus į Kingstoną, paskui į Haitį ir į Puerto Riką, Pietų Ameriką, atgal per Meksiką.

11 Tačiau atrodo, kad Viešpats veda mane į Norvegiją. Aš nežinau kodėl. Jūs žinote knygelę pavadinimu „*Žmogus, Siųstas Nuo Dievo*“? Tai didžiausias religinis leidinys Norvegijoje. Pagalvokite apie tai, ką Viešpats ten padarė. Ir kai aš ten buvau, jie neleido, kad aš dėčiau rankas ant ligonių. Aš ten buvau tris naktis. Ir jie neleido, kad aš dėčiau rankas ant ligonių. Taigi jūs matote, ką Dievas gali padaryti. Minios buvo tokios didžiulės, kad jiems teko iškviešti raitąją policiją, arklius, ir varė žmones iš gatvių, kad aš galėčiau patekti į tą vietą. Ir aš nedėjau rankų ant ligonių. Nors aš meldžiausi už juos; daviau jiems galimybę dėti rankas vienam ant kito.

12 Taigi . . . [Kažkas kalbasi su broliu Branhamu—Red.] Taip, tuomet tikrai tai padarysiu. Dabar, rytoj ryte . . . Taigi, ši vakara, galbūt mes tiesiog pereisime prie šių klausimų, nes turime keletą tikrai gerų. Ir aš nežinau, kiek ilgai Viešpats mus užlaikys prie jų. Ir tuomet, rytoj ryte arba Bilis Polas, Džin, ar Leo, vienas iš jų bus čia, kad išdalintų maldos korteles, nuo aštuonių iki aštuonių trisdešimt. Dabar, žmonėms, esantiems toli nuo miesto, leiskite

man dar kartą tai pakartoti, kad jūs neužmirštumėte. Jeigu jūs panorėsite atsistoti į eilę, mes greičiausiai priimsime žmones iš užmiesčio, jei įmanoma.

¹³ Taigi, kartais čia, bažnyčioje, mes ateiname prie to, kur jie sako: „Na...“ Mes pakviečiame už miesto ribų gyvenančius žmones, atvedame juos... Kas nors pasakys: „Na, aš nežinojau, kas su jais buvo negerai. Jie galbūt pasakė kažką ne taip“. Tuomet jūs randate žmones mieste; jie sako: „O, jūs galbūt pažinojote juos“. Taigi... Tuomet jie sako—buvo pasakyta: „Na, aš jums pasakysiu, tai maldos kortelės“. Na, o kaip dėl tų, kurie neturi maldos kortelių? Ir tai buvo dieną iš dienos, kai tai... .

Ką sakote? [Brolio Branhamo paprašo atsistoti toliau nuo mikrofono—Ed.] Atsitraukti toliau nuo mikrofono? Na, žinote, aš visada pamokslauju kelio vidurį. Taigi, galbūt aš tiesiog paimsiu jį štai taip. Ar taip geriau? Taip geriau. Puiku. Aš pasakysiu jums, kas tai yra. Mūsų—mūsų ryšio sistema čia, yra labai prasta, labai prasta. Ir mes dabar nesistengiame išgyti ką nors geresnio, kadangi mes norime iškart statyti naują bažnyčią. Ir štai tada mes turėsime daug vietos (suprantate?), jeigu mes galėtume čia apeiti ir šiek tiek padidinti šią vietą, ir įrengti dar keletą vietų, ir pasiruošti čia vykstantiems susirinkimams.

¹⁴ Ir dabar, atminkite, šį rytą vaikinai, vienas ar trys iš jų, dalins korteles tarp aštuonių trisdešimt, ar aštuonių ir aštuonių trisdešimt. Tai suteiks galimybę visiems patogiai įsitaisyti. Ir aš kalbėjau apie tai, kaip jie išdalina korteles, kodėl mes tai darome. Tai tam, kad palaikyti tvarką. Suprantate? Taigi, kas jeigu aš ateičiau čia, tiesiog štai taip dabar ir pasakyčiau: „Tegul ši moteris, *ši* moteris ir *tas* vyras, ir *ta* moteris...?“ Suprantate, tai būtų ganėtinai—būtų ganėtinai sunku. Suprantate? Ir tuomet, jeigu jūs... Aš dariau tai daugelį kartų. Ir jeigu šį rytą jų nėra labai daug, aš galiu padaryti tą patį. Aš paklausiu: „Kiek iš čia esančių yra iš užmiesčio, turintys kokią nors ligą? Atsistojate“.

¹⁵ Broli Mercier, jūs ateinate gelbėti manęs. Ar padėsite man? [Broli Mercier sako: „Aš ateinu gelbėti savęs“—Red.] O, jūs ateinate... Jis ruošiasi gelbėti pats save. Aš kalbėjau šiandien su tavo mergina. Taigi, geriau jau būk man tikrai geras. Suprantate? Gerai. Tai gerai. Aš—aš žaviuosi ta drąsa, broli Leo. Kai tai nėra teisinga, padarykime—padarykime viską teisingai, kiek mes žinome, kaip tai padaryti, geriausia, ką mes galime.

¹⁶ Taigi, dabar paprašysiu kad už miesto gyvenantys žmonės pakeltų savo rankas, kas turi kokį nors negalavimą. Ir tuomet tiesiog stovėkite ten, skiriant dėmesį vienam asmeniui, kol Šventoji Dvasia pradės veikti, ir apims visą auditoriją. Kiek iš jūsų buvo čia, kurie matė kaip tai vyksta čia? Žinoma! Matote, matote? neturi reikšmės, koku tai būdu. Tai tiesiog... .

¹⁷ Aš noriu, kad jūs prisimintumėte, ir aš pasistengsiu dar kartą tai peržiūrėti ryte. Pagonys, Evangelija, kuri buvo jiems duota,

yra tikėjimo Evangelija, visai ne darbai. Suprantate? Ir kaip aš sakiau praeitą vakarą. Kai per Sekmines nužengė Šventoji Dvasia, kai jie nuėjo pas žydus (Darbų 19:5), jie turėjo dėti ant jų rankas, kad jie priimtų Ją. Ir kai jie nuėjo pas samariečius, jie turėjo dėti ant jų rankas. Bet kai jie atėjo pas pagonis į Kornelijaus namus, „Petruai bekalbant tuos žodžius. . .“ Nebuvo rankų uždėjimo.

¹⁸ Kai mirė mergaitė, kunigo Jayro dukrelė, pasakė: „Ateik, uždėk ant jos rankas, ir ji atgis“. Bet kai romėnų šimtininkas, pagonis, pašakė: „Aš nevertas, kad Tu ateitum po mano stogu, tark žodį“. Štai taip. Suprantate?

¹⁹ Sirofinikietė, graikė, tai kas iš tikrųjų ji buvo, kai ji—kai Jėzus jai pasakė, tarė: „Nedera Man imti vaikų duoną ir mesti ją šunims“.

Ji atsakė: „Tai tiesa, Viešpatie; bet ir šunys po stalu ėda vaikų trupinius“.

Jis tarė: „Dėl šio pasakymo demonas paliko tavo dukterį“. Kalbėkite tuomet gerus dalykus. Kalbėkite apie ką nors gerai. Kalbėkite apie Jėzų. Sakykite ką nors lojalaus, ką nors tikro. Tai būdas atsikratyti demonų. Jis niekad nepasakė—Jis niekad nepasimeldė už mergaitę. Jis niekada nepasakė nė vieno dalyko apie jos išgydymą; Jis tik pasakė: „Dėl šio pasakymo, dėl šio pasakymo. . .“

²⁰ Hattie Rait, anądien, ji nieko neprašė. Ji tiesiog sėdėjo ten, bet ji pasakė teisingą dalyką, kuris patiko Šventajai Dvasiai. Ir Šventoji Dvasia atsakė, sakydama: „Hattie, prašyk ko tik tu nori, ką tik turi ir ko nori. Sužinok, tikra tai ar ne. Prašyk bet ko (suluošintu sesers išgydymo, sėdi ten visa susitraukusi; dešimt tūkstančių dolerių, kad jai nereiktų kapstyti žemėje ten kalvose; kad jaunos jėgos sugrižtų į jos iškankintą kūną); ko tik nori paprašyti, prašyk tiesiog dabar. Jeigu Jis neateis ir neduos to tau tiesiog dabar, tuomet aš esu netikras pranašas“. Tai—tai kažkas tokio, ar ne?

²¹ Jėzus pasakė: „Tark šiam kalnui. . .“ Ir jūs girdėjote apie tai, kas vyko; tai tarnavimas, į kurį mes įeiname. Mes jau dabar esame pakeliui. Netrukus Viešpaties Jėzaus Atėjimas. Ir mes turime turėti paėmimo tikėjimą Bažnyčioje, kad būtume pakeisti akimirksnių, per akies mirksnį, kad išeitume, arba mes neišeisime. Bet nesijaudinkite, jis bus ten. Jis bus ten. Ir kada šios bažnyčios jėga išaugs, ji atves savo brolius; tos bažnyčios jėga išaugs, ji atves savo brolius; tos bažnyčios jėga atves kitus brolius; tuomet įvyks visuotinis prisikėlimas. Ir mes laukiame jo.

²² Dabar, nepamirškite, maldos kortelės - ryte nuo aštuntos valandos iki aštuonių trisdešimt. Tuomet aš paprašysiu jų, kas ten buvo, kad tiesiog nustotų dalyti korteles, sugrižtų ir atsisėstų (suprantate?), tikriausiai, bet kuriuo atveju jie galbūt iki to laiko jas visas išdalins ar tiek, kiek mes ten ištrauksime. Vaikiniai

atsistos, sumaišys visas korteles tiesiai prieš jus, tuomet, jeigu jūs norite vienos, jūs norite vienos ar kažką panašaus. . . Tuomet, kai aš ateisiu, aš tiesiog. . . Nuo kur Viešpats pasakys pakviesti. . . Ir jei Jis pasakys: „Visiškai nekviesk“, aš iš viso jų nekviesiu (suprantate?), tiesiog kaip bus.

²³ Ir aš. . . Ta tarnystė bet kuriuo atveju, jau tuoj baigsis; ateina kažkas didesnio. Atminkite, tai, kur kiekvieną kartą buvo sakoma nuo šios pakylos ar nuo šios sakyklos, ir dar nei karto nebuvo, kad neišsipildytų. Jūs prisimenate tarnavimą apie ranką? Suprantate, ką tai padarė? Širdies mintys, suprantate, ką tai padarė? Taigi, pažvelkite į tai: tark Žodį ir žiūrėk, ką Jis padarys. Suprantate? Čia prieš daugelį metų aš jums sakiau—bažnyčia (aš kalbu bažnyčiai)—prieš daugelį metų, prieš tris ar keturis metus, kažkas turėjo materializuotis; tai ruošiasi įvykti. Ir štai dabar tai prasilaužia tiesiai į. . . Tai formuojasi. Taigi, mes esame dėkingi už tai. O, kaip mes esame dėkingi. Tiesiog taip džiaugiamės.

²⁴ Dabar, mes čia turime keletą labai sunkių klausimų, ir norime iš karto į juos atsakyti. Kažkas žvilgtelėjo į visas tas knygas, kurias aš turėjau. Aš pasakiau: „Na, protingam žmogui reikalinga tik viena“. Bet aš nesu protingas žmogus. Man reikia jų daug, kad galėčiau pažvelgti į jas. Na, tai yra „Diaglott“, ir tai yra Biblija, o štai ši - simfonija. Taigi, tai. . . Mes tiesiog prašysime Viešpaties, kad padėtų mums ir nukreiptų mus, kad galėtume atsakyti į šiuos klausimus, būtent sutinkamai su Jo Dieviškąja valia ir Jo Žodžiu.

²⁵ Taigi, dabar tiesiog minutėlei palenkime savo galvas maldai. Viešpatie, mes esame dėkingi Tau iš visos savo širdies gelmės, už tai, ką Tu padarei dėl mūsų per paskutinius šiuos tris vakarus. O, matant tarnautojus, susitinkančius ten kambaryje, ir besisveikinančius rankos paspaudimu, su atnaujintu tikėjimu, ir—ir žengiančius naują žingsnį. Skambina telefonu. . . Ir mūsų širdys džiūgauja, ir žmonės gauna Šventąją Dvasią po to, kai jie pamatė—matė Tavaį Žodį, kaip Jis tiksliai nusako žingsnis po žingsnio, kaip priimti Tavo Šventąją Dvasią. Mes taip dėkingi už tai, Viešpatie.

²⁶ Tu padarai dalykus tokius paprastus mums, kadangi mes esame paprasti žmonės. Ir mes meldžiame Dieve, kad—kad Tu leistum mums tapti visiškai paprastais. Nes tai. . . Tas, kuris nusižemina - bus išaukštintas. Ir šio pasaulio išmintis yra kvailystė prieš Dievą; kad Dievui patiko per pamokslavimo kvailumą išgelbėti tuos, kurie buvo pražuvę.

²⁷ Ir dabar, Tėve, čia aš turiu keletą klausimų, kuriuos uždavė susirūpinę žmonės iš nuoširdžios širdies. Ir vienas iš jų, neteisingai atsakytas, gali nuvesti žmogų neteisingu keliu, neteisingai nušviečiant jiems rūpimą klausimą. Taigi, Viešpatie Dieve, aš meldžiu, kad Tavo Šventoji Dvasia judėtų virš

mūsų ir apreikštų šiuos dalykus, nes tai yra parašyta Rašte: „Prašykite, ir jūs gausite; ieškokite ir rasite; belskite, ir jums bus atidaryta“. Ir tai, ką mes dabar darome, Viešpatie, beldžiame į Tavo malonės duris. Stovėdami Tavo Dieviško teismo šešėlyje, mes maldaujame dėl Dievo Kristaus Kraujo ir dėl Šventosios Dvasios.

²⁸ Ir šį vakarą mes ateiname ne todėl, kad tris vakarus buvo pamokslaujama apie Šventąją Dvasią, mes ateiname su giliausia pagarba ir nuoširdumu. Mes ateiname, tarsi tai būtų paskutinis vakaras, būnant šioje žemėje. Mes ateiname tikėdami, kad Tu atsakysi į mūsų maldas. Ir, Viešpatie, mes dabar prašome Tavęs patenkinti mus Tavuoju Amžinu Gyvenimu. Ir atsakant į Tavąjį Žodį, te Šventoji Dvasia, O Dieve, kaip mes randame, kad tai Tu Pats tarp mūsų, mes meldžiame, kad šį vakarą Ji apreikštų mums tuos dalykus, kurių mes trokštame. Ir mes trokštame tik vieno, kad mūsų sielos turėtų poilsį ir mūsų protai būtų ramybėje, ir turėdami tikėjimą Dievu judėtume pirmyn ir pareikalaudami palaiminimų, kuriuos Jis pažadėjo. Mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

²⁹ Taigi, aš turiu visus klausimus, kurie man buvo paduoti, išskyrus vieną. Ir aš atsakiau broliui Martinui, kuris uždavė man klausimą užvakar vakare, tik vieną. Buvo daug praeitą vakarą, bet tai buvo maldos prašymai. Ir brolis Martin uždavė man klausimą dėl Jono 3:16—ar Jono 3, aš manau, apie „Jei žmogus negims iš vandens ir Dvasios, jis negali matyti Karalystės“, ir sulyginome tai su garsajuoste, kurią aš išsiunčiau - „Hebrajams“. Ir aš susitikau čia su juo galiniame kambaryje praeitą vakarą, ir—prieš man turint galimybę atsakyti jam, ir tuomet aš atsakiau ten, ta tema.

³⁰ Dabar, ar čia yra kas nors, kas nebuvo čia praeitą vakarą? Leiskite pamatyti jūsų rankas, kurie nebuvote čia vakar vakare. O, mes, tikrai linkėtume jums, kad būtumėte buvę su mumis. Mes turėjome tiesiog puikų laiką. Šventoji Dvasia . . .

³¹ Aš galbūt, tik minutėlei . . . Tai nepakenks. Tai yra įrašyta. Ir jeigu taip atsitiks, kad kuris nors tarnautojas—ar asmuo, nesutiks su tuo, ką aš ruošiuosi dabar pasakyti, ar netgi klausymuose, aš prašau, broli, kad jūs nemanytumėte, jog tai keista, bet kad—atminkite, jog ši garsajuostė įrašyta mūsų bažnyčioje čia. Mes mokome savo žmones. Aplink sėdi daug, įvairių tikėjimų tarnautojai. Ir aš norėčiau vėl prieiti prie temos, nes čia yra kai kurie mūsų žmonės, kurie negalėjo patekti praeitą vakarą, kuriuos aš matau čia šį vakarą. Ir jeigu leisite, aš norėčiau trumpai aptarti tai, apie ką kalbėjau praėjusį vakarą; ir tai buvo apie Sekmines, apie Šventosios Dvasios gavimą.

Taigi, skaitydamas iš graikiško vertimo „*Emphatic Diaglott*“, kurį aš skaičiau praeitą vakarą, kuris dabar guli atverstas prieš mane. Tai yra originalus vertimas iš Graikų

į Anglų. Tai nepraėjo per kitus vertėjus, ši—ir kitos versijos, tai yra tiesiogiai iš Graikų į Anglų. Taigi, angliški žodžiai, daugelį kartų turi tokias reikšmes, pavyzdžiui, kaip aš dabar pasakyčiau, „lenta“. Paimkime šį žodį „lenta“. Jūs pasakysite: „Na, jis turėjo omenyje, kad mes jam *nuobodūs*“. Ne! „O, jis—jis sumokėjo už savo *maistą*“. Ne! Na, jis... „Tai *lenta* ant namo sienos“. Na, suprantate? Ar bet kuris iš tų... Galima vartoti keturis ar penkis skirtingus žodžius; jums reikia suprasti sakinį. Žodis „*matyti*“. *Matyti* - reiškia „suprasti“, angliškai. „*Jūra*“ - reiškia „vandens telkinį“. *Matyti* - reiškia „pažvelgti į“. Suprantate? Bet šiuose vertimuose, čia naudojamas žodis, apie ką aš kalbėjau praeitą vakarą, iš Darbų 2-o skyriaus, kur sakoma: „Ugnies liežuviai nusileido ant jų...“ taigi, aš norėčiau tiesiog sugrįžti, tik minutėlei. Ar jūs norėtumėte, tik minutei, tarsi peržvelgti tai minutėlę, prieš mums judant toliau?

³² Taigi, atsiverskite savo Karaliaus Jokūbo ar bet kurią kitą vertimą, iš kurio jūs skaitote... Ir aš noriu perskaityti tai. Ir dabar paklausykite, labai atidžiai. Nesupraskite klaidingai. Daugelis šiandien, net mano sesuo, daugelis jų skambino, pasakė... Ponia Morgan... Daugelis jų buvo praeitą vakarą. Ponia Morgan yra viena iš mūsų seserų, kuri buvo pripažinta beviltiška; ir ji buvo mirtininkų sąrašė Luisvilyje, prieš šešiolika, septyniolika metų, sirgo vėžiu. Aš manau, ji sėdi čia vėl šį vakarą. Ji pasakė, kad ji negalėjo girdėti, nes aš kalbėjau tiesiai į mikrofoną. Ir dėl jų aš noriu greitai pakartoti tai.

³³ Taigi, aš skaitau iš šito Rašto, iš Darbų 2:

... pilnai atėjus Sekminių dienai, jie visi buvo vienos minties... (Taigi, man tai labiau patinka nei, kad vieningi: kadangi jūs galite būti vieningi beveik bet koku klausimu, bet čia jų mintys buvo tos pačios)... vienos minties ir vienoje vietoje.

Ir staiga iš dangaus pasigirdo garsas, panašus į smarkaus vėjo šėlsmą, ir jis pripildė... visą namą, kur jie sėdėjo. (Ne klūpojo, nesimeldė, bet sėdėjo)...

... Pasidaliję liežuviai... (L-i-e-ž-u-v-i-a-i—liežuviai. „Pasidaliję“ reiškia, „padalyti“)... Liežuviai... pasirodė jiems... tarsi... ugnies, ir vienas... („Vienas“ - vienaskaita)... pasiliko ant kiekvieno iš jų.

Ir visi jie buvo pripildyti... („Ir“ - jungtukas)... visi pripildyti Šventosios Dvasios, ir pradėjo kalbėti kitomis kalbomis, kaip Dvasia jiems davė prabilti.

Taigi, Jeruzalėje gyveno žydai, dievobaimingi žmonės, iš visų tautų po dangumi.

... kilus tam... ir šis pranešimas buvo išplatintas, susirinko didelė minia ir buvo priblokšti, nes... kiekvienas girdėjo... jį kalbant savo kalba.

³⁴ Taigi, atkreipkite dėmesį! Kai pasirodė ugnis, tai buvo liežuviai; kai jie kalbėjo, tai buvo kalba. Taigi, yra didžiulis skirtumas tarp liežuvių ir kalbos. Kas liečia mus, tai viskas tas pats. Bet, Graikų kalboje „liežuvis“ - reiškia štai *ką*. [Brolis Branhamas iliustruoja—Red.] Ausis yra *tai*. Suprantate? Tai nereiškia kalbos; tai reiškia jūsų kūno dalį, kuri yra liežuvis. Jeigu jūs atkreipėte dėmesį, tai išversta, „*ugnies liežuviai*“, kas reiškia „kaip liežuviai“, tiesiog kaip ugnies liežuvėlis, pailga ugnies liepsnelė. Taigi, žiūrėkite, kas dabar akcentuojama. Ir kiekviena iš tų vietų dabar, nepamirškite to.

³⁵ Taigi, ši vakarą mes pateiksime nedidelę dramą. Ir aš paliksiu tai spręsti jums. Dabar atminkite, jeigu kas nors yra priešinga - tai priklauso nuo jūsų. Bet vienintelis būdas, kuriuo bet kuris asmuo gali ką nors gauti iš Dievo - tai tikėjimu. Ir prieš jums. . .

³⁶ Aš turiu žinoti, ką aš darau, prieš man turint tikėjimą į tai, ką aš darau. Kodėl jūs vedėte savo žmoną? Jūs tikėjote ja. Jūs išbandėte ją, stebėjote ją, pažiūrėjote iš kur ji kilusi, kas ji buvo. Taip yra ir su Raštu, su Dievu. Būtent taip ir su regėjimais, šis Ugnies Stulpas, visi šie dalykai, kadangi Dievas tai pažadėjo. Dievas taip pasakė. Aš išbandžiau Jį pagal Jo Žodį ir žinau, kad Tai yra Tiesa. Ir jūs laikykitės Jo Žodžio. Tuomet, jeigu kur nors yra šiek tiek painiavos, tuomet ten kažkas kažkur neteisingai. Nes Dievas (klauskite!)—Dievas niekada nedarė ar niekada neveiks už Savo Paties—ar priešingai Savo Paties įstatymams. Žiema neateis vasarą, ir vasara neateis žiemą. Lapai nenukris pavasarį ir vėl atsiras rudenį. Jūs tiesiog negalite to padaryti.

³⁷ Kaip aš ir kalbėjau praėjusį vakarą apie artezinį šulinį, jūsų pasėlių laistymą. Arba, jeigu jūs stovite čia, lauko viduryje, visiškoje tamsoje, ir jūs sakote: „O, didi elektra, aš žinau, kad tu esi lauke. Dabar, aš pasiklydau, nežinau, kur aš einu. Suteik šviesos, kad aš galėčiau pamatyti, kaip vaikščioti! Čia užtektinai elektros, kad apšviesti lauką“. Tai tiesa. Taip, pone! Šiame kambaryje yra užtektinai elektros, kad apšviestų jį, net be šių lempų, be to. Bet jūs turite ją valdyti. Jūs galite šaukti, kol daugiau jau nebegalėsite šaukti, ir ji niekada neužsidegs. Bet jeigu jūs veiksime pagal elektros dėsnius, tuomet jūs turėsite šviesą.

³⁸ Na, lygiai taip pat ir Dievas. Dievas yra didis dangaus ir žemės Kūrėjas, tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Jis vis dar yra Dievas. Bet Jis veiks tik tada, kai jūs laikysitės Jo įstatymų ir nurodymų. Draugai, pasakysiu štai ką: Aš niekada nemačiau, kad tai nepavyktų, ir to nebus.

³⁹ Dabar, atkreipkime dėmesį. Jėzus Luko 24:49 buvo pavedęs apaštalams, po to kai jie buvo išgelbėti ir pašventinti pagal Žodį; išteisinti, tikėdami Viešpatį Jėzų; pašventinti Jono 17:17, kai

Jėzus pasakė: „Pašventink juos, Tėve, per Tiesą. Tavo Žodis yra Tiesa“. Ir Jis buvo Žodis.

⁴⁰ Taigi, davė jiems jėgą gydyti ligonius, išvaryti demonus, prikelti mirusius; ir jie sugrižo džiūgaudami. Ir jų vardai buvo Avinėlio Gyvenimo Knygoje. Prisimenate, kaip mes praėjome per tai dabar. Bet jie dar nebuvo atsivertę. Jėzus pasakė Petručiui Savo nukryžiuavimo naktį, Jis tarė: „Po to, kai tu atsiversi, tuomet sustiprink savo brolius“.

⁴¹ Šventoji Dvasia, kas... Jūs tikite Amžinu Gyvenimu, bet kai Šventoji Dvasia ateina - Ji yra Amžinas Gyvenimas. Jūs tikite į... Jūs esate gimę iš Dvasios pašventinant, bet niekada nebuvote gimę iš Dvasios, kol neįeina Šventoji Dvasia. Teisingai. Kūdikis turi gyvybę motinos išsčiose, maži raumenys virpa; tai gyvybė. Bet ji skiriasi nuo tos gyvybės, ką jis įkvepia gyvybės kvapą į savo šnerves. Ji yra kitokia. Štai kas tai yra, tai... .

⁴² Mano brangus metodistų broli, ir Šventumo Piligrimų, ir nazarėnų, Šventosios Dvasios krikštas skiriasi nuo pašventinimo. Pašventinimas - yra apvalymas, ir tai yra pasiruošimas Gyvenimui. Bet kai ateina Šventoji Dvasia - Ji yra Gyvenimas. Pasiruošimas - tai indo apvalymas; Šventoji Dvasia - tai indo pripildymas. *Pašventinimas* reiškia „apvalytas ir atidėtas tarnystei“. Šventoji Dvasia paskiria jį tarnystei. Jūs esate indas, kurį Dievas apvalė.

⁴³ Ir mes sužinome, kad Šventoji Dvasia yra Pats Dievas jumyse. Dievas buvo virš jūsų ugnies Stulpe su Moze. Dievas buvo su jumis Jėzuse Kristuje. Dabar Dievas yra jumyse Šventojame Dvasioje. Ne trys dievai, vienas Dievas, veikiantis trijose pareigybėse.

⁴⁴ Dievas nusileidžia, nužengia virš žmogaus. Jis negalėjo Jo paliesti, kadangi jis nusidėjo Edeno sode ir atskyrė save nuo bendravimo su Juo. Tuomet, kas nutiko? Jis turėjo būti virš jo. Jaučių ir ožių kraujas neleido Jam vėl turėti bendravimą su žmogumi; bet per įstatymus ir įsakymus, pranašaujančius apie tą ateinantį laiką, jaučių aukojimą ir taip toliau, ir avių... . Tuomet, kai Dievas nužengė ir apsigyveno pašventintame kūne, gimusiame iš mergelės, kad Pats Dievas... . Jūs žinote, ką padarė Dievas? Jis—Jis padarė ne ką kitą, kaip tiesiog... . Jis pastatė Savo Palapinę tarp mūsų. Dievas gyveno Palapinėje, pavadintoje Jėzumi Kristumi. Jis tiesiog pasistatė Savo Palapinę tarp mūsų, tapo... . (Aš—pamokslausiu apie tai ryte, tad aš geriau paliksiu tai ramybėje). Taigi, tai—kaip Dievas gyveno palapinėje ar gyveno su mumis... .

⁴⁵ Ir dabar Dievas yra mumyse. Jėzus pasakė Jono 14: „Tą dieną jūs suprasite, kad Aš esu Savo Tėve, Tėvas Manyje, ir Aš jumyse, ir jūs Manyje“. Dievas mumyse. Koks buvo tikslas? Įgyvendinti Jo planą.

⁴⁶ Dievas turėjo planą. Jis norėjo veikti tarp žmonių ir Jis atnešė tai Ugnies Stulpe, kur tai buvo mistinė Ugnis, pakibusi virš Izraelio vaikų. Tuomet ta pati Ugnis pasireiškė Jėzaus kūne. Ir Jis pasakė, kad Jis buvo ta Ugnis: „Pirmiau, negu buvo Abrahamas, AŠ ESU“. Jis buvo ta Ugnis. Jis pasakė: „Aš atėjau iš Dievo ir Aš grįžtu pas Dievą“. Ir po Jo mirties, palaidojimo ir prisikėlimo, Šventas Paulius sutiko Jį kelyje—kai jo vardas tebebuvo Saulius—kelyje į Damaską, ir Jis vėl sugrįžo į tą Ugnies Stulpą. Šviesa apakino jį. Teisingai.

⁴⁷ Ir štai Jis šiandien, tas pats Ugnies Stulpas, tas pats Dievas, darantis tuos pačius ženklus, tuos pačius darbus. Kaip? Jis veikia tarp Savo žmonių. Jis yra mumyse. Aš . . . Jis dabar yra su jumis, „bet Aš būsiu jūmyse. Aš būsiu su jumis, netgi jūmyse, iki užbaigimo pabaigos“, pasaulio pabaigos. Jis bus su mumis.

⁴⁸ Taigi, atkreipkite dėmesį. Jėzus liepė jiems eiti į Jeruzalę ir laukti. Žodis „*pasilikti*“ reiškia „laukti“, nereiškia melstis - reiškia „laukti“. Jie dar nebuvo tinkami pamokslauti, kadangi jie vien tiko žinojo Jo prisikėlimą iš Jo Asmens, matydami Jį iš išorės. Jis—Jis įsakė jiems daugiau nepamokslauti, nieko nedaryti, kol pirma jiems nebus suteikta Jėga iš aukštybių.

Aš netikiu, kad bet kuris pamokslininkas, siųstas nuo Dievo, ar būti teisingai išventintu . . . Kadangi Dievas yra begalinis. Ir ką Dievas padaro vieną kartą - Jis daro visą laiką. Taigi, jeigu Dievas neleido jiems pamokslauti tol, kol jie įėjo į Sekmines ir gavo Sekminių išgyvenimą, joks žmogus, nebent tai jo paties gilus troškimas ar kokia nors organizacija jį išventino, neturi teisės žengti prie sakyklos, tol kol jis nebus pripildytas Šventąja Dvasia. Visiškai teisingai. Nes jis veda juos pagal intelektualinę kokios nors organizacijos sampratą, tol kol jis nėra pripildytas Šventąja Dvasia; ir tuomet jis duoda jiems balandžių maistą; „*Avinėlis ir Balandis*“, kaip mes kalbėjome praėjusį vakarą.

⁴⁹ Taigi, atkreipkite dėmesį. Jis pasakė: „Eikite į Jeruzalę ir ten pasilikite; tiesiog laukite ten, kol Aš atsiųsiu Tėvo pažadą“. Ir tuomet, ką jie padarė? Ten jų buvo šimtas dvidešimt, vyrų ir moterų. Jie nuėjo į viršutinį šventyklos kambarį.

Taigi, artinosi Sekminių Šventės diena, nuo šventyklos apvalymo, Paschos avinėlio nužudymo, iki atėjusių Sekminių - tai buvo pirmieji derliaus vaisiai, jubiliejaus, Sekminių jubiliejaus. Ir ant pastatų . . .

⁵⁰ Taigi, aš pabuvojau šalyse. Rytų šalyse retai kada būna laiptai viduje. Laiptai būdavo išorėje. Šventyklos išorėje, mums buvo pasakyta, kad ten buvo laiptai, vedantys į nedidelį kambarį; lipate aukštyn, ir aukštyn, ir aukštyn, kol jūs patenkate į mažą kambarėlį ten viršuje, panašų į sandėliuką šventyklos viršuje, toks nedidelis kambarys, viršutinis kambarėlis. Ir Biblijoje sakoma, kad jie buvo viduje ir durys buvo užrakintos, kadangi jie bijojo žydu, nes tie sudraskytų juos už Viešpaties

Jėzaus garbinimą, po to kai vyriausias kunigas Kajafas ir Poncijus Pilotas, ir kiti atidavė Jį mirčiai. Taigi jie ketino atsikratyti visų taip vadinamų krikščionių. Ir durys buvo uždarytos, ir jie laukė.

⁵¹ Taigi, tuose kambariuose, kaip šis, ten nėra langų. Langai buvo tarsi mažos grotelės su durelėmis, kurias patraukus atsidarydavo. Tuose kambariuose yra maži riebaliniai žibintai, kurie kabo ir dega... Jeigu jums teks pabūti Kalifornijoje „Klifton“ kavinėje, nusileiskite į rūsį ir jūs rasite vieną, labai panašų į tą viršutinį kambarėlį. Ar jūs kada nors ten buvote? Kiek iš čia esančių esate buvę? Aš matau, kad žmonės linkčioja galvomis. Na, jūs žinote, apie ką aš kalbu. Gerai. Nuvykte ten, ir jūs pamatysite Getsemanės Sodą; bet prieš tai jūs užeikite į vieną iš tų rytietišku kambarių. Tai visiška tiesa. Ten jūs rasite mažą žibintą, pilną alyvuogių aliejaus, kuriame dega nedidelis vilnonis dagtis.

⁵² Taigi, sakykim, kad jie buvo ten, lipdami tais lauko laiptais. Jie užlipo ten ir pasislėpė, nes jie bijojo žydų. Jėzus nepasakė jiems, kad eitų į aukštutinį kambarį. Jis tik pasakė: „Laukite Jeruzalėje“. Jie būtų buvę čia apačioje, namuose, sunku pasakyti, kas įvyktų. Jie būtų atėję ir suėmę juos. Taigi jie užlipo į mažą kambarėlį viršuje, pastogėje, ir ten, užsirakino sklende duris, kad žydai negalėtų pas juos patekti. Ir jie sėdėjo ten, laukdami, dešimt dienų.

⁵³ Taigi, dabar mes esame Darbų 1. Taigi, dabar atidžiai pasiklausykite. Ar jau turite paveikslą? Užlipo lauke už pastato esančiais laiptais, ir jie įėjo į tą mažą kambarį. Apačioje, šventykloje, jie turėjo Sekminių Šventę. O, buvo nuostabus laikas. Taigi, atėjus Sekminių dienai, jie visi buvo vienos minties, vienos minties, tikėdami, kad Dievas atsiųs tą pažadą. Te kiekvienas žmogus, esantis čia šį vakarą, turi tą pačią mintį ir pažiūrėkite, kas vyks. Tai turi pasikartoti. Tai pažadas, tiesiog lygiai toks pat, kokį turėjo jie. Suprantate?

⁵⁴ Ką jie darė? Laikydami nurodymų, laikydami Dievo įstatymų: „Laukite, kol...“

⁵⁵ Taigi, jie bijojo žydų. Taigi, atminkite tai. Jie bijojo žydų. Taigi, staiga pasigirdo garsas, tarsi pūstų smarkus vėjas. Nebuvo jokio smarkaus vėjo; tai buvo tarsi pūstų smarkus vėjas. Aš perskaitysiu pastabą, po kelių minučių, iš vertėjo. Tai buvo tarsi pūstų smarkus vėjas. Kitais žodžiais, tai buvo antgamtiškas vėjas (o!), kažkas, ką jie galėjo pajauti. Tas vėjas buvo jų viduje. Pasigirdo pučiantis smarkus vėjas, tarsi smarkus vėjas. Vėjas nebuvo smarkus, bet tai tiesiog buvo garsas, tarsi pūstų smarkus vėjas, kažkas tarsi: Fju! Ar jūs kada nors tai jautėte? O, tai bent! Tarsi pūstų smarkus vėjas. Dabar žiūrėkite. Ir tai pripildė... Taigi, čia sakoma: „visus“, bet Graikų kalboje sakoma: „Visą (Iš didžiosios raidės V-i-s-a), Visą Namą“, visur ten. Kiekvienas

plyšys, kampas ir kertelė, atrodė, buvo pripildyti juo. Nesakė: „Pasakykite, broliai, ar jūs jaučiate tai, ką aš jaučiu?“ Ne! Tai buvo visur, kaip pučiantis smarkus vėjas. Dabar žiūrėkite. „Pasigirdo garsas, tarsi pūstų smarkus vėjas ir (jungtukas. Dabar stebėkite tuos „ir“. Jeigu nestebėsite, jūs padarysite, kad Tai sako kažką, ko Tai nesako. Suprantate?)—ir tarsi (tai, kas įvyko pirmiausia - buvo garsas, kažkas panašaus į—į smarkiai virš jų pučiantį vėją)—ir (jūs pamenate, praeitą vakarą aš užėjau į maisto parduotuvę ir nusipirkau duonos kepalėlių bei mėsos. Tai kažkas susiję su tuo. Duona - vienas dalykas, mėsa - kitas. Ir garsas buvo vienas dalykas, kuris ištiko juos)—ir jiems pasirodė, (priešais juos) liežuviai—pasidaliję liežuviai“.

⁵⁶ Ar kas nors iš čia esančių kada nors matė Cecil DeMilles „*Dešimt Įsakymų*“? Ar jūs atkreipėte dėmesį, kada buvo parašyti Įsakymai? Kaip jis tai pagavo, aš nežinojau. Ten buvo du ar trys dalykai, kuriuos aš ten pamačiau, kas man iš tikro patiko. Pirmas dalykas - ta skaisčiai žalia šviesa, būtent taip Tai atrodo. Suprantate? Kitas dalykas buvo, kai buvo parašyti Įsakymai, ir kai tai buvo užbaigta, ar jūs pastebėjote, skrendantys nuo to didelio Ugnies Stulpo, ten buvo nuskrendantys maži ugnies liežuvėliai? Ar jūs pastebėjote tai? Taigi, štai kas, mano manymu, buvo per Sekmines. Ten jiems pasirodė. . . Taigi, kad jie galėtų Tai matyti. Ten nepasakytą: „Įkrito į juos“. Bet pasirodė jiems liežuviai (taip pavadinsime tai), liežuviai, tarsi liežuviai, tarsi liežuviai *čia*, liežuvių formos, ugnies liežuvėliai. Taigi, ausis—kaip aš sakiau, ausis yra ausis; pirštas yra pirštas. Pirštas nereiškia, kad jūs pajautėte jį; tai reiškia, kad jis atrodė kaip pirštas. Ir jeigu tai buvo ausis, tai nereiškia, kad jie išgirdo tai; tai atrodė, kaip ausis. Tai buvo ugnis, kuri atrodė kaip liežuvis, ne kas nors kalbantis, tai buvo ugnis, kuri atrodė kaip liežuvis.

⁵⁷ Taigi, paklauskite. Žiūrėkite, kaip čia skaitoma Graikų kalba:

Ir staiga pasigirdo garsas. . . tarsi pūstų smarkus vėjas. . . (3-ia—3-ia eilutė.)

Ir pasidaliję liežuviai *pasirodė jiems*, . . . (Ne tai, kad pasidaliję liežuviai buvo juose, ar jie kalbėjo padalinta kalba; tai buvo pasidaliję liežuviai, kurie pasirodė jiems. Taigi, žiūrėkite. Tai dar ne ant jų. Jis buvo ten, kambaryje, besisukantis aplink, kaip vėjyje.) . . . *jiems. . . tarsi. . . ugnies. . . pasidaliję liežuviai. . . pasirodė jiems. . . (tai yra prieš juos) tarsi. . . ugnis, (liežuviai kaip ugnis) ir po vieną (vienaskaita) nusileido ant kiekvieno iš jų. (Ne įėjo į juos; bet nusileido ant jų.)*

⁵⁸ Taigi, matote kaip tai yra supainiota Karaliaus Jokūbo vertime: „Ir ugnies liežuviai pasirodė ant jų, ar nusileido (kaip čia parašyta Karaliaus Jokūbo vertime?) nusileido ant jų“. Suprantate? Taigi, tai negalėjo ten pakilti ir nusileisti. Mes tai

žinome. Bet originale pasakyta: „Tai laikėsi ant jų“, aš manau; ar ne taip? Leiskite man pasakyti tai visiškai tiksliai. Taip! „. . . laikėsi ant kiekvieno iš jų“. Vienas ugnies liežuvis laikėsi ant kiekvieno iš jų. Matote? Jūs supratote tai? Tai antras įvykęs dalykas. Pirma buvo vėjas, tuomet pasirodė ugnies liežuviai.

⁵⁹ Tai buvo tame kambarėlyje, degant tiems riebaliniams žibintuvams. Pagalvokite apie juos, sėdinčius ten. Ir vienas sako: „O!“ Jis apžvelgė visą pastatą; tai buvo visame pastate. Tuomet jie pasakė: „Pažvelkite!“ Ugnies liežuviai pradeda plisti visame pastate. Dabar žiūrėkite. Ir ten pasirodė tie ugnies liežuviai.

Dabar žiūrėkite toliau:

Ir (Kitas jungtukas; įvyko dar kažkas.) jie visi buvo pripildyti Šventąja Dvasia, . . . (Įvyko antras dalykas.)

⁶⁰ Taigi matote, mes norime tai pakeisti sakydami: „Jie turėjo ugnies liežuvius, ir čia vebleno aplink; ir tada išėjo laukan ir pradėjo kalbėti nežinoma kalba“. Nėra tokio dalyko Rašte, drauge. Kiekvienas, kuris, gavęs Šventąją Dvasią, kalba nepažįstama kalba, daro tai prieštaraujamas Biblijai. Ir aš parodysiu jums už kelių minučių, ir įrodysiu jums, aš tikiu kalbėjimu kalbomis, bet ne gaunant Šventąją Dvasią. Tai yra Šventosios Dvasios dovana. Šventoji Dvasia yra Dvasia.

⁶¹ Dabar žiūrėkite. Šie liežuviai kambarėje buvo tarsi ugnis, ir tai nusileido ant kiekvieno iš jų. Tada jie buvo pripildyti Šventąja Dvasia (antras dalykas), ir tuomet, po to, kai jie buvo pripildyti Šventosios Dvasios, ne kalbėjo nežinoma kalba, bet kalbomis. Ar jūs atkreipėte į tai dėmesį? Jie pradėjo kalbėti kitomis kalbomis, kaip Dvasia davė jiems kalbėti. Taigi, tai buvo triukšmas lauke.

⁶² Dabar žiūrėkite. Taigi, dar kartą pailustruokime, kad jūs dabar to nepamiršumėte. Pagal Raštą, aukštutiniame kambarėje laukiant, staiga pasigirdo garsas, tarsi pūstų smarkus vėjas, kuris buvo ant jų; tai buvo Šventoji Dvasia. Kiek iš jūsų tiki, kad tai buvo Šventosios Dvasios pasirodymas? Tarsi vėjas, antgamtinis vėjas. Tada jie pastebėjo. Ir ten pasirodė maži ugnies liežuviai, jų buvo šimtas dvidešimt, ir pradėjo leistis ir pasiliko ant kiekvieno iš jų. Kas tai buvo? Kas tai buvo? Ugnies Stulpas, kuris buvo Pats Dievas, padalijantis Save tarp Savo žmonių, įeinantis į žmones. Jėzus turėjo viską pilnatvėje; Jis turėjo Dvasią be saiko; mes gauname Ją su saiku (Jūs suprantate, ką aš turiu omenyje?), kadangi mes išnyti vaikai. Jo Gyvenimas—Jo Amžinasis Gyvenimas buvo beįeinantis. Taigi, kas nutiko? Tuomet jie visi buvo pripildyti Šventąja Dvasia.

⁶³ Taigi, aš noriu jūsų kai ko paklausti. Kada pasklido gandas? Jeigu jiems reikėjo išeiti iš to viršutinio kambario, nusileisti laiptais ir išeiti į rūmų kiemus—ar į—į šventyklos kiemus, kuri tikriausiai buvo už miesto kvartalo nuo tos vietos, kur jie buvo, užlipę laiptais ir nusileisti į kiemus, kur buvo susirinkę visi žmonės. . . Ir jie išėjo iš ten svyrudami tarsi girti, nuo Dvasios.

Nes žmonės sakė: „Šie žmonės prisigėrė jauno vyno“. Jie niekada nebuvo matę nieko panašaus.

⁶⁴ Ir kiekvienas bandė pasakyti: „Šventoji Dvasia atėjo. Dievo pažadas yra ant manęs. Aš—aš esu pripildytas Dvasios“. Ir jam esant galilėjiečiui, žmogus, kuriam jis kalbėjo, arabas ar persas, girdėjo jį savo kalba.

⁶⁵ „Kaip mes girdime (ne nežinomą kalbą)—kaip mes girdime, kiekvienas žmogus savo gimtąja kalba? Argi visi šie kalbantys nėra galilėjiečiai?“ Ir, turbūt kalbėjo galilėjietišškai. . . Bet kai anie girdėjo tai, tai buvo jų gimtąja kalba. Jei taip nėra, aš noriu, kad manęs paklaustumėte—atsakytumėte man į šį klausimą: Kaip tai buvo, kad Petras atsistojo ten ir kalbėjo galilėjietišškai, o visa ši minia girdėjo, ką jis kalbėjo? Trys tūkstančiai sielų atėjo pas Kristų tiesiog ten, o Petras kalbėjo viena kalba. Žinoma! Tai Dievas padarė stebuklą. Petras, tiems patiems klausytojams, kuriuos sudarė Mesopotamijos gyventojai, ir ateiviai, ir prozelitai, ir visi kiti, iš viso pasaulio, stovėjo ten. . . Ir Petras stovėjo ir pamokslavo viena kalba, ir kiekvienas žmogus girdėjo jį, nes trys tūkstančiai atgailavo ir iš karto buvo pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu. Kaip tai?

⁶⁶ Suprantate, draugai, aš negaliu tikėtis, kad mano denominacinis, sekmininkų brolis priims tai tiesiog dabar. Bet jūs išstirkite tai per visą Bibliją ir pasakykite man nors vieną atvejį kur jie kada nors, gavę Šventąją Dvasią kalbėjo kalba, kurios jie nesuprastų, ką jie ten kalba. Ir jei tokiu būdu jie gavo Ją ten, suverenų Dievas. . . Kiekvieną kartą tai turi vykti tokiu pat būdu.

⁶⁷ Dabar, aš negaliu. . . Taigi, Kornelijaus namuose. . . Mes atsimeiname, kai mes nuėjome į Samariją, praeitą vakarą, mes sužinojome, kad nebuvo nė vieno įrašo apie tai, kad jie būtų girdėję kokią nors kitą kalbą, nieko apie tai nepasakyta. Bet kai jie nuėjo į Kornelijaus namus, kur ten buvo trijų skirtingų tautybių žmonės, jie kalbėjo kalbomis. Ir kai jie kalbėjo, jeigu jie kalbėjo, jie gavo Ją, Petras pasakė, tokiu pat būdu, kaip jie gavo Ją pradžioje. Ir jie žinojo, kad pagonys gavo malonę iš Dievo, nes jie gavo Šventąją Dvasią, tiesiog lygiai taip pat, kaip ir jie pradžioje. Aš turiu klausimą čia, po kelių minučių, kai ką apie tai. Aš norėjau padėti pagrinda, kad jūs pamatytumėte, kas tai yra.

⁶⁸ Taigi, aš negaliu tikėtis, kad žmonės, kurie buvo mokomi kitaip. . . Ir paklauskite manęs, mano mieli, brangūs broliai sekmininkai. Aš nemokyčiau šito išorėje. Tai yra. . . Aš nedaryčiau nieko, kas sukeltų ginčus. Bet jeigu mes negausime Tiesos, kada mes ketiname pradėti? Mums reikia turėti kažką, kas įvyktų čia, kad mus ištiesintų. Mes dabar čia turime gauti paėmimo malonę. Tiesa turi būti atskleista.

⁶⁹ Ką darytų žmogus, jeigu jis būtų kurčias ir nebylys, ir visai negalėtų kalbėti? Ar jis galėtų gauti Šventąją Dvasią? Kas jeigu, sakysim, pas jį visai nebūtų liežuvio, o tas vargšelis norėtų būti išgelbėtas? Suprantate? Tai Šventoji Dvasia, tai krikštas. Ir tuomet visos šios dovanos, tokios kaip kalbėjimas kalbomis, kalbų aiškinimas, tai po to, kai jūs įeinatė į Kūną per Šventosios Dvasios krikštą. Nes tos dovanos yra Kristaus Kūne.

⁷⁰ Taigi, priežastis, dėl kurios sakau. . . Taigi, pažvelkite čia. Ar galėtumėte tikėtis, kad Katalikų bažnyčia, kuri buvo pirmoji organizuota bažnyčia pasaulyje, po to kai apaštalai. . . Tada buvo organizuota Katalikų bažnyčia, o, praėjus keliems šimtams metų po paskutinio apaštalo mirties, maždaug šešiams šimtams ir—metų po apaštalu, iškart po Nikėjos Pasitarimo, kai Nikėjos tėvai susirinko kartu ir organizavosi; tuomet jie įsteigė visuotinę bažnyčią, kuri buvo Katalikų bažnyčia. Ten jie sudarė pasaulinę bažnyčią. Ir žodis „*katalikų*“ reiškia „visuotinę“; tai yra visur. Jie. . . Romos—pagoniška Roma pavirto popiežiškąja Roma. Ir jie įsteigė popiežių, kad būtų galva, užimtų Petro vietą, kuriam, kaip jie galvojo ir kalbėjo, Jėzus davė Karalystės raktus. Ir tas popiežius buvo neklystantis, ir tebėra šiandien Katalikų bažnyčiai. Tas. . . Jo žodis yra įstatymas ir įsakymas. Jis yra neklystantis popiežius. Tai buvo patvirtinta.

⁷¹ Ir tuomet, kadangi jie nesutiko su šiuo Katalikų mokymu, juos atidavė mirčiai, degino ant laužo ir visa kita. Mes visi žinome iš šventų Juozapo raštų, ir iš Fokso „*Kankinių knyga*“, ir daugelio kitų šventų. . . Hislop „*Du Babilonai*“, ir didžiųjų istorijų. Tuomet, tai—po penkiolikos šimtų metų, kaip mes žinome, Tamsiųjų Amžių, Biblija buvo atimta iš žmonių. Ir Ji buvo—Ji buvo vienuolio paslėpta ir taip toliau, mes suprantame.

⁷² Tuomet po to atėjo pirmoji reformacija, tai buvo Martinus Liuteris. Jis išėjo ir pasakė, kad komunija, kurią katalikai vadino kūnu—tiesioginiu Kristaus kūnu, ji tik vaizdavo Kristaus kūną. Ir jis numėtė tą komuniją ant altoriaus turėklų, ar ant laiptelių, ir atsisakė vadinti tai tiesioginiu Kristaus kūnu, ir pamokslavo: „Teisusis gyvens tikėjimu“. Taigi, jūs negalite tikėtis, kad Katalikų bažnyčia sutiks su juo, tikrai ne, kai jų neklystanti galva sako jiems ne. Gerai.

⁷³ Tuomet po Martyno Liuterio, pamokslavusio Išsteinimą, atėjo Džonas Veslis, pamokslaudamas Pašventinimą. Ir jis pamokslavo, kad žmogus, po to, kai buvo išsteintas (viskas gerai) - bet jūs turite būti pašventinti, apvalyti, blogio šaknis turi būti išrauta iš jūsų Jėzaus Krauju. Taigi, jūs negalite tikėtis, kad liuteronai pamokslautų apie Pašventinimą, kadangi jie nedarys to.

⁷⁴ Po to, kai Veslis pamokslavo apie pašventinimą, atsirado daugybė mažų jo atšakų, iš kurių kilo Veslio metodistai, nazariečiai ir taip toliau, kurie palaikė ugnį per visą savo

laikotarpi, tada atėjo sekmininkai ir pasakė: „Na, Šventoji Dvasia yra krikštas, ir mes kalbame kalbomis, kai gauname Ją“. Žinoma. Tada, kai atėjo tai, jūs negalite tikėtis, kad nazariečiai ir Veslio metodistai, ir taip toliau, tikėtų tuo. Jie tuo nepatikėjo. Jie pavadino tai šetonu. Gerai. Kas atsitiko? Jie pradėjo kristi; sekmininkai pradėjo kilti. Dabar ji pakilo iki vietos, kol sekmininkai supurtė ją. Jie organizavosi ir nuėjo toliau, nepriimdami nieko kito. Jie turi savo pačių taisykles ir nuostatus, ir tuo viskas baigta.

⁷⁵ Taigi, kai Šventoji Dvasia ateina ir apreiškia bet kokio dalyko Tiesą bei įrodo tai Savo Buvimu ir Savo Žodžiu, jūs negalite tikėtis, kad sekmininkai sakys: „Aš su tuo sutinku“. Jūs turite stovėti vienas, kaip tai darė Liuteris, kaip tai darė Veslis ir likusieji. Jūs turite stovėti tame, nes valanda išmušė. Ir štai kas daro mane bjaurių ančiuku. Štai kas daro mane kitokiu.

⁷⁶ Ir aš negaliu pradėti, kaip mano brangus brolis Oral Roberts ir Tommy Osborn, Tommy Hicks ir kiti, kadangi bažnyčios su manimi nesutiks. Jie sako: „Jis tiki Amžinu saugumu. Jis baptilistas. Jis netiki, kad kalbėjimas kalbomis yra akivaizdus Šventosios Dvasios įrodymas. Pasitraukite nuo to vaikinio!“ Suprantate?

⁷⁷ Bet susidurkite su tuo veidas į veidą. Pažiūrėkite į tai be baimės. Jie gali žiūrėti liuteronams į veidą, metodistai gali. Sekmininkai gali žiūrėti metodistams į veidą. Su tuo aš galiu žiūrėti sekmininkams į veidą. Tai visiška tiesa. Tai tiesa. Kodėl taip yra? Mes vaikštome Šviesoje, taip kaip Jis yra Šviesoje. Suprantate? Mes judame Karaliaus Vieškeliu, ir kuo toliau tai juda, tuo daugiau teikiama malonės, duodama daugiau jėgų, duodama daugiau atgamtiškumo. Ir štai, prašom. Tai valanda, kur Šventoji Dvasia nužengė Šviesos pavidalu, kaip Jis buvo pradžioje, Ugnies Stulpas, ir apreiškė Save, darydamas lygiai tą patį, ką Jis darė, kuomet Jis buvo čia, žemėje. Ir Jėzus pasakė: „Iš kur jūs žinote, ar jie teisingi, ar ne? Iš jų vaisių pažinsite juos. Kas tiki Mane, darbus, kuriuos Aš darau, ir jis darys. Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki“.

⁷⁸ Taigi, mano broliai sekmininkai. Aš esu su jumis. Aš esu vienas iš jūsų. Aš gavau Šventąją Dvasią. Aš kalbėjau kalbomis, bet aš negavau to - kaip gaunant Šventąją Dvasią. Aš gavau Šventosios Dvasios krikštą; aš kalbėjau kalbomis, pranašavau, turėjau pažinimo, išminties, išaiškinimų dovanas, ir viskas vyko. Bet man priklauso bet kuris iš tų dalykų, kadangi aš dabar esu Dievo vaikas. Jėga, Dievo Ugnis yra mano sieloje; tas Ugnies liežuvis, kuris įsikūrė—atėjo į mano vidų ir išdegino viską, kas buvo priešinga Dievui, ir dabar aš esu vedamas Jo Dvasios. Jis gali pasakyti: „Eik čia“, ir aš eisiu. „Eik čia“, aš eisiu. „Kalbėk čia“, aš kalbėsiu. „Ir padaryk tą, aną ir kitą“. Štai taip, tiesiog kaip. . . Jūs vedamas Dvasios. Tai Dievas jumyse, vykdamas Savo valią. Nesvarbu, kas tai yra - Jis vykdo Savo valią.

⁷⁹ Dabar, paklauskite. Leiskite man čia paskaityti, prieš mums pradėdant klausimus, apie žodyną čia. Taigi, iš Vatikano vertimo, 7 tomas, 190–1205:

„Sunku nustatyti, ar tai buvo tų žmonių balsas, kurie kalbėjo svetima kalba; ar tai pranešimas ar gandas apie antgamtinio smarkiai pučiančio vėjo šėlsmą, kuris sujaudino minią“.

Jie negalėjo to suprasti. Taigi, žiūrėkite. Kas tai buvo, žmonės. . .

⁸⁰ Aš tiesiog iliustruosiu. Štai būrelis vargšų, apdriskusių galilėjiečių. Ir štai jie ten, gatvėje. Jie niekada nematė nieko panašaus: jų rankos pakeltos į viršų, išėjo iš ten, iš viršutinio kambario, nusileido laiptais, tiesiog pripildyti; jie dar nieko nekalbėjo. Suprantate? Štai jie nusileidžia iš ten. Ir dabar, tarkim, jie visame tame svirdinėja aplink. Ir žmonės sakė. . . Graikas pribėga prie manęs, sako: „Aš kalbu galilėjietiškai“.

Jūs pribėgate prie jo ir sakote: „Kas su tavim nutiko, vaikine?“

⁸¹ „Aš buvau pripildytas Šventosios Dvasios. Dievo jėga nužengė į tą kambarį. Su manimi kažkas atsitiko. O, šlovė Dievui!“

Ir dar vienas štai čia, jis kalbėjosi su arabu, būdamas galilėjietis, kalbėjo Arabų—Arabų kalba.

⁸² Taigi, jie negali pasakyti, ar tai buvo pučiantis vėjas, kuris subūrė žmones kartu, kai susirinko minia, ar tai buvo kalbėjimas svetima kalba, kuria jie kalbėjo? Taigi, Biblija tiksliai ne. . . Jūs galite žiūrėti į du dalykus. Tai buvo, tai. . . Pašalietis paklausė: „Kaip tai yra, kad mes girdime kiekvieną kalbantįjį savo gimtąją kalba?“ Nepasakyta, kad jie kalbėjo, bet jie girdėjo.

⁸³ Tuomet ta pati grupė, tie patys žmonės, tai paaiškina. Petras užšoko ant kažko ir tarė: „Jūs, Galilėjos vyrai, ir jūs, kurie gyvenate Jeruzalėje, tebūnie jums tai žinoma (žmonės sakė, kad jie nemoka galilėjiečių kalbos) tebūnie jums tai žinoma ir ir įsiklausykite į mano žodžius (kokia—kokia kalba jis kalbėjo, visiems jiems?); na, šie nėra girti, kaip jūs manote, nes dabar trečia valanda dienos, bet tai yra tai, apie ką kalbėjo pranašas Joelis: „Įvyks tai, kad paskutinėmis dienomis, - sako Dievas, - Aš išliesiu Savo Dvasią ant kiekvieno kūno. Jūs sūnūs ir dukterys pranašaus“. Jis tęsė toliau ir toliau, ir pasakė: „Jūs piktomis rankomis nukryžiuavote nekaltą Dievo Sūnų. Dovydas kalbėjo apie Jį. . . nepaliks Jo sielos pragare ir Jis neleis Savo Šventajam matyti supuvimo“. Ir tarė: „Tebūnie jums žinoma, kad Dievas tą patį Jėzų, kurį jūs nukryžiuavote, padarė ir Viešpačiu ir Kristumi“. Ir kai jie tai išgirdo. . . Amen! Kas? Kiekvienas žmogus po dangumi. Kas vyko? Jis nesakė: „Taigi, aš kalbėsiu Galilėjų kalba; aš kalbėsiu *šita*; ir aš kalbėsiu *ta*. . .? . . .“

⁸⁴ Dar Petruai tebekalbant šiuos žodžius, jie paklausė: „Vyrai ir broliai, ką mums daryti, kad būtume išgelbėti?“ Ir Petras davė jiems formulę. Tokiu būdu vyksta visada. Suprantate?

⁸⁵ Tai judėjimas aukštyn, veržimasis į Dievą, glaudus vaikščiojimas. Iš kur jūs žinote? Na, taigi, kai Liuteris gavo Išteisinimą, jis pavadino tai Šventąja Dvasia. Tai ir buvo. Dievas truputi panardino į Ją. Tuomet ką Jis pasakė? Veslis gavo Pašventinimą ir pasakė: „Žmogau kai jūs šūkajate, jūs gavote Ją“. Bet daugelis iš jų šūkavo, kurie Jos neturėjo. Kai sekmininkai kalbėjo kalbomis—nežinomomis kalbomis, jie pasakė: „Žmogau, jūs gavote Ją“. Bet daugelis iš jų Jos neturėjo.

Nėra tokių dalykų, kad tai būtų ženklai kaip žinojimas to. „Vienintelis būdas pažinti medį, - Jėzus pasakė, - tai iš vaisių, kuriuos jis užaugina“, Dvasios darbai, Dvasios vaisius. Tuomet, kai jūs matote asmenį, kuris yra pripildytas jėga, kuris yra pripildytas Šventosios Dvasios, tuomet jūs matote pasikeitusį gyvenimą. Jūs matote šiuos ženklus, sekančius tuos, kurie tiki: „Mano Vardu jie išvarinės demonus, kalbės naujomis kalbomis. Jei jiems įgeltų gyvatė, tai jiems nepakenks. Jeigu jie išgertų mirtinų dalykų, tai jų nenužudys. Jie dės rankas ant ligonių, ir tie pasveiks“. Tai bent! Tokios rūšies ženklai lydės tuos, kurie tiki. Bet kaip jūs įeinate į tai? Tos dovanos yra Kūne. Kaip jūs įeinate į Kūną? Ne per kalbėjimą jūs patenkate; bet - pakrikštyti į vieną Kūną (Pirmas Korintiečiams 12:13). Viena Dvasia mes visi pakrikštyti į tą Kūną ir esame pavaldūs visoms dovanoms. Telaimina jus Viešpats.

⁸⁶ Taigi, jeigu kas nors klausysis šios garsajuostės ar kas nors iš čia esančių nesutiktų, atmintkite, padarykite tai draugiškai, broli, nes aš myliu jus.

93. Pirmas klausimas ši vakarą: Broli Branhamai, aš manau, kad televizija yra prakeikimas pasauliui. Ką jūs apie tai manote?

⁸⁷ Na, kad ir kas tai parašė, aš su jumis sutiksiu. Jie padarė tai prakeikimu pasauliui. Tai galėtų būti palaiminimas pasauliui, bet jie padarė tai prakeikimu. Bet kas panašaus į tai, mano brangūs žmonės - tai, į ką jūs patys žiūrite. Jei televizija yra prakeikimas, tuomet laikraštis yra prakeikimas, tuomet radijas yra prakeikimas, ir daugelį kartų - telefonas yra prakeikimas. Suprantate, suprantate, suprantate, suprantate? Viskas priklauso nuo to, ką jūs iš to padarote. Bet būna, kaip vienas brolis pasakė vieną vakarą, kad per televiziją beveik nebėra programų; tai per dideli pinigai. Vargšai Pilnos Evangelijos pamokslininkai negali leisti sau programos televizijoje. Taigi, todėl. . . Brolis pasakė aną vakarą, aš manau, kažkur, pasakė: „Nuvalykite dulkes nuo savo radijo imtuvo“, ar kažkas, ar: „Ištraukite jį vėl iš kampo ir klausykitės tų programų“. Teisingai.

⁸⁸ Bet, brangus žmogau, kad ir kas jūs būtumėte, aš tikrai pritariu jums. Tai tapo vienu iš didžiausių prakeikimų žmonių rasei. Ten jie pasiima visus tuos pinigus, kurie turėtų atitekti vyriausybei kaip mokesčiai, ir skiria juos cigarečių, viskio programoms reklamuoti ir panašioms dalykams, nurašydami juos iš vyriausybės mokesčių; o paskui jie atvyksta, susiranda pamokslininkus ir veda juos per teismą, kad gautų iš jų šiek tiek pinigų. Aš sutinku su jumis, tai siaubingas dalykas. Taigi, tai ne... Žinote, tai tiesiog kažkas, ką jūs randate. Ačiū jums, sese, broli, kad ir kas būtumėte, kad to paklausėte.

94. Dabar, štai čia, geras. Klausimas: Biblijoje yra vietos, tokios kaip Pirma Samuelio 18:10, kur sakoma, kad pikta dvasia nuo Dievo darė dalykus. Aš nesuprantu „pikta dvasia nuo Dievo“. Prašau tai paaiškinti.

⁸⁹ Na, galbūt Viešpaties padedamas, aš galėsiu. Tai nereiškia, kad Dievas yra piktoji Dvasia. Tačiau kiekviena, bet kokia dvasia yra pavaldi Dievui. Ir Jis daro taip, kad viskas veiktų pagal Jo valią. Suprantate?

⁹⁰ Taigi, savo klausime, jūs kalbate apie pikta dvasią, kuri išėjo nuo Dievo, kad kankintų Saulių. Jis buvo prastos nuotaikos, palaužtos formos—būsenos, nes, visų pirma, jis buvo atkritęs. Ir kai jūs esate atkritęs, piktoji dvasia—Dievas leis piktajai dvasiai kankinti jus.

⁹¹ Aš norėčiau jums kai ką perskaityti po—po minutėlės. Aš čia turiu dar vieną mintį apie tai. Suprantate? Kiekviena dvasia turi būti pavaldi Dievui. Ar jūs pamenate, kai Juozapatas ir Ahabas ruošėsi eiti į karą? Ir pirmas dalykas, žinote, buvo—jie buvo įsitaisę vartuose. Ir Juozapatas buvo teisus vyras, ir jis pasakė (abu karaliai sėdėjo ten, ir jie sujungė savo jėgas) ir taigi, jis tarė: „Pasitarkime su Viešpačiu, ar mums eiti, ar ne“.

⁹² Ir Ahabas nuėjo ir surinko keturis šimtus pranašų, kuriuos jis turėjo, visus, maitino juos ir nupenėjo, ir visa kita; jie buvo geroje formoje. Jie atėjo ten, ir jie visi vieningai pranašavo, pasakė: „Eikite, ir Dievas duos jums pergalę. Eikite į Ramot-Gileadą, ir ten Dievas atiduos jums tai“. Vienas iš jų pasidarė sau porą ragų ir pradėjo bėgioti aplink, kaip iliustracija, pasakė: „Šiais geležiniais ragais jūs išvarysite juos iš šalies; priklausu jums“.

⁹³ Bet žinote, yra kažkas tokio apie Dievo žmogų, kuris tiesiog taip nepuola į visa tai. Suprantate? Jeigu tai nesutampa su Raštu, kažkas yra ne taip. Bet kuris tikras tikintysis... Taigi Juozapatas pasakė: „Na, tie keturi šimtai atrodo gerai. Jie atrodo kaip geri vyrai“.

„O, jie yra“, - galbūt pasakė Ahabas.

Bet Juozapatas tarė: „Argi jūs neturite dar vieno?“ Kam dar vienas, kai jūs turite keturis šimtus vieningai sutariančius?

Kadangi jis žinojo, kad buvo kažkas tokio, kas skambėjo ne visai teisingai. Suprantate?

Jis atsakė: „Taip, mes turime dar vieną, Imlos sūnų, ten, - tarė, - bet aš jo nekenčiu“. Žinoma. Jūs bet kada, kai tik galėsite, uždarysite jo bažnyčia. Jūs išvarysite jį iš šalies. Suprantate? Žinoma. „Aš jo nekenčiu“.

- Kodėl jūs nekenčiate jo?

- Jis visada pranašauja bloga prieš mane. Aš manau, kad Juozapatas iškart suprato, kad ten buvo—kažkas ne taip.

Taigi, jis tarė: „Eikite ir atveskite Michėją“.

Taigi jie nuėjo jo, ir štai jis ateina . . . Taigi, kai jie nuėjo, jie pasiuntė pasiuntinį ir pasakė: „Taigi, palauk minutėlę. Taigi, jie ten turi keturis šimtus teologijos daktarų. Jie yra patys geriausi šalyje, su Filosofijos Daktaro, Mokslo Daktaro laipsniais, ir visa kita“. Pasakė: „Taigi, žinai, tu, vargšas neišsilavinęs žmogus, tu juk neketini prieštarauti tiems visiems dvasininkams“.

⁹⁴ Imla tai pasakė, ar, aš turiu omenyje, Michėjas pasakė tai: „Aš nieko nesakysiu, tol kol Dievas neįdės tai į mano lūpas, ir tada aš pasakysiu būtent tai, ką Jis sako“. Man tai patinka. Man tai patinka. Kitaip tariant: „Aš liksiu su Žodžiu“. Nesvarbu, ką pasakė visi kiti. Jis atsakė: „Na, - tarė, - aš sakau tau. Jeigu tu nenori būti išmestas, geriau kalbėk tą patį“.

Taigi jis nuvyko ten. Ir jis paklausė: „Ar man vykti?“

Jis atsakė: „Pirmyn“. Pasakė: „Duok man šį vakarą. Leisk man aptarti tai su Viešpačiu“. Man tai patinka. Taigi, tą naktį Viešpats pasirodė jam, ir sekančią dieną jis ateina. Ir jis, kai atėjo, jis pasakė: „Pirmyn; bet aš mačiau Izraelį kaip avis be piemens, išsklaidytą kalnuose“. O, tai bent! Tai sutrikdė jį.

Ir jis tarė: „Argi aš tau nesakiau? Aš taip ir žinojau. Būtent taip jis elgiasi visada, sakydamas apie mane ką nors pikta“.

⁹⁵ Kodėl? Jis stovėjo su Žodžiu. Kodėl? Prieš jį buvęs pranašas, Dievo Žodis, ateinantis iš Elijo, tikrojo pranašo, jis pasakė: „Kadangi tu praliejai nekalto Naboto kraują, šunys taip pat laižys tavo kraują“. Ir jis pasakė jam pikta. Eliziejus iškeliavo į Dangų. Bet jis žinojo, kad Eliziejus turėjo Dievo Žodį, taigi jis laikėsi Žodžio. Man tai patinka. Laikykitės Žodžio.

⁹⁶ Jeigu Biblijoje pasakyta, kad Jėzus Kristus tas pats vakar, šiandien ir per amžius; Jo jėga vis dar ta pati; Šventoji Dvasia yra kiekvienam, kas panorės te jis ateina, laikykitės Žodžio. Taip, pone! Nesvarbu, ką sako visi kiti. Kaip gerai jie maitinami ir kiek mokyklų perėjo, tai neturi nieko bendra.

Taigi, tada jis pasakė: . . . Šitas didelis stambus vyrukas su ragais ant galvos, ketinantis išstumti tai—šalį iš už karaliaus ribų, jis priėjo ir trenkė jam per burną (šis mažytis pamokslininkas). Jis žinojo, kad jis buvo tik mažytis šventas

velenėlis, taigi apie tai nieko nebus pasakyta, taigi, jis tiesiog trenkė jam per burną. Jis tarė: „Aš noriu tavęs kai ko paklausti“. Tarė: „Kuriuo keliu Viešpaties Dvasia nuėjo, kai Ji pasitraukė nuo manęs, jeigu tu gavai Ją?“

⁹⁷ Jis pasakė: „Tu suprasi, kai sėdėsi uždarytas į narvą ten, kaip belaisvis“. Jis pasakė: „Aš mačiau Dievą, sėdintį soste (Amen! Dabar klausykite!), ir Dangaus kariuomenė buvo susirinkusi aplink Jį“. Kas nutiko? Jo pranašas jau buvo pasakęs, kas turėjo atsitikti su Ahabu. Dievas... Tai pasakė ne Elijas; tai buvo pateptas pranašas. Tai buvo Viešpaties Žodis, „TAIP SAKO VIEŠPATS“. Ir Michėjas pasakė: „Aš mačiau visą Dangaus kariuomenę, susirinkusią aplink Dievą į didelį pasitarimą. Jie kalbėjosi vienas su kitu. Ir Viešpats tarė: „Ką Mes galime pasiūsti žemyn, kuris iš jūsų nusileis ir apgaus Ahabą, kad išvestų jį ten ir įvykdytų Dievo Žodį, kad jis būtų nušautas? Ką Mes galime pasiūsti žemyn?“

⁹⁸ Na, vienas sakė *ta* ar *ana*. Ir po kurio laiko piktoji dvasia, melo dvasia pakilo iš apačios ir tarė: „Jeigu tik Tu leisi man. Aš esu melo dvasia. Aš nusileisiu ir paimsiu visus tuos pamokslininkus, kadangi jie neturi Šventosios Dvasios; ir aš padarysiu, kad jie (jie tik mokykloje apmokyti vaikinai)—ir aš nusileisiu, ir įeisiu į kiekvieną iš jų, ir apgausiu juos, ir priversiu juos pranašauti melą“. Ar jis tai pasakė? Ir jis tarė: „Štai kaip mes apgausime“. Taigi jis nusileido žemyn.

Jis pasakė—Dievas tarė: „Tu turi Mano leidimą eiti“.

⁹⁹ Ir jis nusileido ir įėjo į tuos netikrus pranašus, mokykloje apmokytus tarnautojus, ir padarė taip, kad jie pranašavo melą. Tai buvo melo dvasia, veikianti pagal Dievo valią. Leiskite man... Tiesiog gal kažką dar jūs čia pamatysite, tik minutėlę. Pažiūrėkite į tai. Aš noriu, kad jūs kartu su manimi atsiverstumėte Pirmą Korintiečiams 5-ą skyrių, 1-ą eilutę, tik minutėlę. Pirmas Korintiečiams... Ir žiūrėkite tai, jeigu jūs norite kai ką pamatyti, kaip Dievas kažką sukuria—kaip tos piktos dvasios, kaip jos—jos judės... Gerai, Paulius kalba:

Apskritai tenka girdėti apie ištvirkimą tarp jūsų, ir net apie tokį ištvirkimą, kokio... nesigirdi net pas pagonis, ... (Ką jūs manote apie tai, tarp bažnyčios?) ... kad kažkas gyvena su savo tėvo žmona.

Ir jūs dar esate pasipūtę, ne... (Pažiūrėkime. Manau, kad aš perverčiau du puslapius ties...)... Jūs esate— Ir jūs dar esate pasipūtę, užuot nuliūdę, ir tai... (Taigi, palaukite minutėlę čia. Ar aš... Taip, teisingai. Taip)... nuliūdę... (Štai tai)... pasipūtę, užuot... nuliūdę, ir tai padariusi išmetę ir savo tarpo.

¹⁰⁰ Aš nežinau. Aš nemanau, kad kas nors pasakytų apie tai ar sutrumpintų, bet aš ginu tik tai, kuo aš tikiu: Jeigu žmogus,

kartą yra pripildytas Dvasios, jis negali Jos prarasti. Suprantate, suprantate?

Bent aš, nebūdamas pas jus kūnu, tačiau būdamas dvasia, jau nuteisiau, lyg būdamas tarp jūsų, tą nusikaltimą padariusi,

Susirinę draugėn Viešpaties Jėzaus vardu, su mano dvasia ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus jėga,

Atiduokite tokį šėtonui, kad sužlugdytų kūną, o dvasia būtų išgelbėta Viešpaties Jėzaus dieną.

101 Dievas, kalbėdamas šventai Bažnyčiai, kuri yra Jo Kūnas čia, žemėje, kad (taigi, tai yra po Senojo Testamento, Naujajame) kalbėdamas apie žmogų, kuris buvo toks nepadorus ir nešvarus tarp žmonių, kad jis gyveno su savo tėvo žmona. Pasakė: „Toks dalykas Kristus Kūne . . . Jūs, Bažnyčia, atiduokite tokį šėtonui sužlugdymui . . .“ Suprantate? Dievas leidžia . . . Ir kai Jis turi ką nors, Jis turi pamatyti, kad tai padaryta, kad suduotų kam nors rimbu, Jis paleis ant jų pikta dvasią, kad jos kankintų tą žmogų ir—ir sugražintų juos atgal. Taigi, mes sužinome, šis žmogus po to . . .

102 Štai kas šiandien vyksta su bažnyčiomis. Kai žmogus įeina į Kristaus Kūną ir tampa vienu iš narių, ir pradeda daryti pikta, vietoj to, kad jūs visi susirinktumėte kartu ir padarytumėte tą patį dalyką . . . Ir jūs, Branhamo bažnyčia, tai darote. Nes tol, kol jūs jį laikote, jis yra po Krauju. Ir jis tiesiog toliau daro tuos pačius dalykėlius vėl ir vėl ir vėl, visą laiką. Jūs susirinkite kartu ir atiduokite jį šėtonui, kad sužlugdytų kūną, kad jo dvasia kaip—ir—galėtų būti išgelbėta Viešpaties dieną. Ir stebėkite, kaip suduos Dievo rimbas. Stebėkite, kaip šėtonas imsis jo. Tai pikta dvasia griebiasi jo.

103 Ir tas vaikas pasitaisė. Jis sugrižo. Mes sužinome Antrame Korintiečiams, kad jis visiškai apsivalė prieš Dievą.

104 Pažvelkite į Jobą, tobulas žmogus, teisus žmogus. Ir Dievas leido piktam šėtonui nužengti ant jo, ir bausti jį, ir visa kita, kad išstobulintų jo dvasią. Suprantate? Taigi piktos dvasios turi . . . Dievas daugelį kartų naudoja piktašias dvasias, kad įvykdytų Savo planą ir Savo valią.

95. Taigi, čia vienas, tikrai labai sunkus. Klausimas (aš manau, kad tai tas pats asmuo, nes atrodo, kad parašyta ta pačia rašysena): Jeigu žmogus turi turėti Šventąją Dvasią, kad būtų—turėti Šventąją Dvasią, kad atsiverstų ir patektų į paėmimą, kokia bus vaikų padėtis, kurie mirė, nesulaukę atsakomybės amžiaus? Ir kada jie prisikels?

105 Taigi, mano broli, sese, aš negaliu jums to pasakyti. Biblijoje apie tai nėra nė vienos Rašto vietos, kurią aš galėčiau kur nors rasti. Bet aš galiu išsakyti savo mintis. Taigi, tai sustiprins jus, kurie tiki Dievo malone. Jūs matote, asmuo nori žinoti (tai

labai geras klausimas. Suprantate?) asmuo nori sužinoti, kas prisikėlime—kas nutiks kūdikiui, jeigu jis turi turėti Šventąją Dvasią tam, kad patektų į Prisikėlimą. . . Kaip aš jau sakiau, tai tiesa. Taip yra pagal Bibliją. Toks yra mokymas pagal Raštą. Ne—ne tam, kad patektų į Dangų. . . Kadangi Šventosios Dvasios pripildytiems žmonėms - yra pirmas prisikėlimas, Išrinktieji. Ir likutis tų. . . Likusieji iš mirusiųjų nebus prikelti tūkstantį metų. Po Tūkstantmečio, tuomet antrasis prisikėlimas, didysis Baltojo Sosto Teismas. Suprantate? Būtent tokia yra Biblijos tvarka. Bet šis asmuo nori sužinoti, kaip dėl tų kūdikių. Jie. . . Kitaip tariant, ar jie turėjo Šventąją Dvasią prieš gimdami? Ar jie gavo Ją? Taigi, to aš negaliu jums pasakyti.

¹⁰⁶ Bet dabar, leiskite pasakykime štai taip: Mes žinome, kad kūdikiai, nepriklausomai nuo jų tėvų, jie yra išgelbėti. Taigi, aš nesutinku tame su pranašų mokykla. Jie pasakė, jeigu tai buvo—mirė turėdamas nuodėmingus tėvus, tuomet tas kūdikis kelias į pragarą, supus; iš jo nieko nebeliks. Na, Jėzus. . . Jonas pasakė, kai Jėzus atėjo: „Štai Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmę“. Ir jei tas kūdikis - žmogus, kuris turės stoti prieš Dievo teisumą, ir Jėzus mirė, kad panaikintų nuodėmę, visos nuodėmės buvo pašalintos iš Dievo akivaizdos, kai Jėzus mirė dėl šio tikslo. Jūsų nuodėmės buvo atleistos. Mano nuodėmės buvo atleistos. Ir vienintelis būdas, kaip jums kada nors gali būti atleista - tai priimti Jo atleidimą. Taigi, kūdikis negali priimti savo atleidimo, jis nieko nepadare. Jis visiškai nieko nepadare. Taigi, jis visiškai laisvai keliauja į Dangų.

¹⁰⁷ Bet jūs paklauskite: „Ar jie pateks į Paėmimą?“ Dabar—taigi, tai yra mano žodis; tai dabar mano mintis. Ne. . . Aš negaliu to įrodyti pagal Bibliją. Bet pažiūrėkite. Jeigu Dievas, prieš pasaulio sukūrimą žinojo, kiekvieną žmogų, kuris kada nors bus žemėje. . . Ar jūs tikite tuo? Jis žinojo kiekvieną mašalą, kiekvieną blusą, kiekvieną musę, Jis žinojo viską, kas kada nors bus žemėje. Jeigu Jis tai žinojo. . .

¹⁰⁸ Pažvelkite. Paimkime kaip pavyzdį Mozę. Kai gimė Mozė, jis buvo pranašas. Pirmiau nei Jeremijas. . . Dievas pasakė Jeremijui: „Dar prieš tau susiformuojant tavo motinos iščiose, prieš tau susiformuojant jos iščiose, Aš tave pažinau, pašventinau ir paskyriau tave pranašu tautoms“. Jonas Krikštytojas, septyni šimtai dvylika metų iki jo gimimo, Izaijas matė jį regėjime, pasakė: „Jis yra dykumoje šaukiantis balsas“.

¹⁰⁹ Dievo išankstiniu paskyrimu ar žinojimu, žino viską apie mažus kūdikius (suprantate?), ką jie turėjo daryti. Ir Jis žinojo, kad jie mirs. Jis žinojo. Niekas negali įvykti, kad apie tai nebūtų žinoma Dievui. Niekas negali nutikti. . . Tiesiog kaip Gerasis Ganytojas, kaip Jis eina. . . Taigi, paimkime tai pagal Raštą, aš negalėčiau sakyti, kad Raštas sako *taip ir taip*. Aš tik pateikiu kaip savo mintis.

96. Dabar, sekantis klausimas, aš manau, kad galbūt kažkam buvo, kai aš pasakiau aną vakarą. **Paiškindite, žmona bus išgelbėta, gimdydama vaikus.**

¹¹⁰ Žmona nėra išgelbėjama gimdydama vaikus. Bet atsiverskime dabar Pirmą Timotiejaus 2:8, tik minulei. Ir tiesiog sužinokime, kas Biblijoje sakoma apie vaiką. Taigi, aš suprantu, kad tai Katalikų mokymas, kad katalikai sako, jog moteris yra išgelbėjama gimdydama vaikus, gimdydama vaikus. Bet ne . . . Aš tuo netikiu. Pirmas Timotiejui 2-as skyrius, pradėkime nuo 8-os eilutės ir perskaitykime dabar tiesiog minulei. Gerai, klausykite.

Taip pat trokštu, kad ir jūsų moterys puoštusį kukliais ir padoriais drabužiais . . . (Mes neturėtume to prašyti, ar ne? Paklauskite tai.) . . . droviai . . . (Fju!) . . . ir santūriai; ne su išgarbiniuotais jos plaukais, ar auksu, ar perlais, ar brangiu drabužiu; (Broliai, aš čia padėdu jums, aš tikiuosi. Visi tie nauji apdarai kiekvieną dieną ar kas trečią dieną. Jūs suprantate? Tai nepritinka krikščionims.)

Bet (kaip dera moterims, pasižyminčioms dievobaimingumu) gerai darbai.

Jūsų moterys tesimoko tyliai, su visišku paklusnumu.

Bet aš neleidžiu, kad moteris mokytų nei kad vadovautų . . . vyrui, bet tesilaiko . . . tyliai.

Juk pirmas buvo sutvertas Adomas, o paskui Ieva.

. . . ne Adomas buvo apgautas, bet moteris buvo apgauta ir nusidėjo.

Tačiau ji bus išgelbėta gimdydama vaikus, jeigu . . . (Taigi, jis nekalba apie pasaulio moteris, gimdančias kūdikius.) . . . jei ji išlaikys tikėjimą . . . (Suprantate? Jeigu ji išlaikys. Ji jau . . . Ta moteris, apie kurią jis kalba, moteris, kuri jau yra išgelbėta. Suprantate?) . . . ir meilę, ir šventumą su visu santūrumu.

¹¹¹ Ne dėl to, kad susilaukusi kūdikio, ji yra išgelbėta, bet dėl to, kad augina vaikus, atlieka savo pareigą, neaugina kačių, šunų, kas ten bebūtų, vietoj kūdikio, kaip jos tai daro šiandien, atiduodamos jiems savo motinišką meilę, kad ji galėtų išeiti ir lakstyti visą naktį. Kai kurios taip ir daro. Atsiprašau, bet jos taip daro. Man baisiai nemalonu tai sakyti, bet tiesa yra tiesa. Suprantate? Jos nenori, kad būtų pririštos prie kūdikio. Bet gimdydama vaikus, jeigu ji pasiliks tikėjime, šventume ir santūrumu, ji bus išgelbėta. Bet yra „jeigu“, jūs taip pat būsite išgelbėta, jeigu jūs gimsite iš naujo. Jūs galite būti išgydyta, jeigu jūs patikėsite. Jūs galite gauti Šventąją Dvasią, jeigu jūs tikite Tuo, pasiruošę Tam, jeigu jūs esate pasiruošę Tam. Ir ji bus išgelbėta, jeigu ji ir toliau darys šiuos dalykus (suprantate?), bet

ne todėl, kad ji yra moteris. Taigi, tai tiesa, broli, sese. Tai visai ne katalikų mokymas. Taigi, aš noriu. . . Čia dar vienas, labai keblus klausimas. Tuomet mes turime dar vieną. Aš manau, mes galbūt dar turime tam laiko. Aš tiesiog užtrukau. Dabar, tai yra tik—tai yra tik prabudimo pasekmės. Tai susirinkimo pasekmės, šie klausimai.

97. Dabar: Broli Branhamai (tai išspausdinta mašinėle), ar tai pagal Raštą, kad žmogus kalbėtų kalbomis ir išaiškintų savo paties pranešimą? Jei taip, prašau paaiškinti. Pirmas Korintiečiams ar Korintiečiams 14:19 ir taip pat Korintiečiams 14:27.

112 Gerai, pereikime prie tos Rašto vietos ir pažiūrėkime, kas ten parašyta. Ir tuomet mes pažiūrėsime, ar mes laikomės Rašto. Mes visada norime laikytis Rašto. Ir Korintiečiams 14. Taigi, žmogus nori sužinoti ar tai pagal Raštą, kai žmogus išaiškina savo paties pranešimą, kurį jis išsakė kalbomis. „Jei taip, paaiškinkite Korintiečiams 14:19“. Pažiūrėkime, 14 ir 19. Gerai, štai čia.

Tačiau bažnyčiose aš . . . verčiau pasakysiu penkis žodžius savo protu, kad savo balsu pamokyčiau ir kitus, negu dešimt tūkstančių . . . nežinomomis kalbomis.

Taigi, sekantis - tai 27-a eilutė, jie norite žinoti.

Jei kas kalba nežinoma kalba, tekalba du, ar . . . daugiausiai trys, ir paeiliui; ir vienas tegul aiškina.

113 Taigi, aš imu tai, ką žmogus bando suprasti (tai, ką noriu— aš ruošiuosi perskaityti jums po minutės). Bet aš manau, tai, ką brolis ar sesuo bando suprasti, „Ar teisinga, kad asmuo, kalbantis kalbomis, taip pat išaiškintų savo pasakytą pranešimą?“ Taigi, brangus mylimas drauge, jeigu tik jūs perskaitysite to paties skyriaus 13-ą eilutę, tai jums pasakys:

Todėl, kas kalba kalbomis, temeldžia, kad galėtų ir išaiškinti.

114 Žinoma. Jis gali išaiškinti savo paties pranešimą. Dabar, jeigu mes tik. . . Tiesiog. . . Na, jūs. . . Perskaitykite visą tai čia, ir jūs pamatysite Tai. . . Tiesiog perskaitykite visą tą skyrių. Jis labai geras, paaiškina tai.

115 Taigi, kalbėjimas kalbomis. . . Dabar, kol mes kalbame apie tai, ir tai yra įrašyta, aš noriu pasakyti, kad aš tikiu kalbėjimu kalbomis lygiai taip pat, kaip ir aš tikiu Dievišku išgydymu, ir Šventosios Dvasios krikštu, antru Kristaus Atėjimu ir ateinančio pasaulio jėga; aš tuo tikiu lygiai taip pat, kaip ir tikiu, kad kalbėjimas kalbomis turi savo vietą, taip pat kaip ir Kristaus atėjimas turi savo vietą; Dieviškas išgydymas turi savo vietą; visa turi savo vietą.

116 Taigi, jums, žmonės, aš turiu galimybę pasakyti tai dabar, ir norėčiau paaiškinti tai. Ir jeigu aš ką nors iškaudinau, aš to nenorėjau. Aš nenoriu sukelti sumaišties. Bet paklauskite. Kas

buvo su kalbėjimu nežinoma kalba pas sekmininkus (kuriuo ir aš pats esu; aš esu sekmininkas. Suprantate?) . . . Taigi, bėda ta: kad jie negerbia to. Ir dar vienas dalykas, jie tiesiog paleidžia tai kaip pakliūva. Jie negrįžta prie Žodžio.

¹¹⁷ Dabar paklausykite. Čia pateikiama—kaip—tai, kaip yra sutvarkyta bažnyčia. Taigi, sekmininkų bažnyčioje, jeigu aš bučiau pastorius šioje bažnyčioje, aš pasakysiu jums, kaip aš ją sutvarkyčiau (suprantate?) jei aš būčiau—visą laiką būčiau čia jos pastoriumi. Aš pritarčiau kiekvienai dovanai, esančiai Biblijoje. Pasakyčiau tikintiesiems, kad pirmiausia turi būti pakrikštyti Šventąja Dvasia. Ir tuomet, kiekviena dovana iš Pirmo Korintiečiams 12, turėtų veikti mano bažnyčioje, jeigu aš galėčiau turėti jas ten, veiktų visas kūnas.

¹¹⁸ Taigi, jeigu jūs atkreipėte dėmesį, . . . Nedarant dabar jokių pastabų. Ir atminkite, aš nepasakyčiau nė vieno prieštaraujancio žodžio—aš galbūt šventvagiškai kalbėsiu prieš Šventąją Dvasią. Ir Dievas žino, kad nepasakyčiau to neteisingai. Suprantate? Bet aš sakau tai vien tik tam, badydamas pateikti jums Rašto požiūrį, po to kai aš nagrinėjau tai beveik dvidešimt metų. Aš pamokslauju jau beveik trisdešimt metų. Ir aš tiesiog perėjau per viską, tiesiog išlikau gyvas; jūs galite įsivaizduoti kaip tai buvo. Ir stebiu kiekvieną žmogų, ir jų mokymą, visame pasaulyje. Ir imuosi to, nes mane tai domina. Tai domėjimasis žmogaus esybe, neskaitant paties savęs. Aš turėsiu išeiti iš čia. Jūs turėsite išeiti iš čia. Ir jei aš išeisiu kaip netikras pranašas, aš prarasiu savo paties sielą, ir prarasiu jūsų kartu su manąja. Taigi tai daugiau nei—tai daugiau nei kasdienė duona; tai daugiau nei populiarumas; tai daugiau nei bet kas kita; man tai Gyvenimas. Suprantate? Ir aš visada noriu būti labai nuoširdus.

¹¹⁹ Taigi, kai jūs ateinate į Sekmininkų bažnyčią, pirmas dalykas. . . (Aš neturiu omenyje visų jų. Kai kurie iš jų yra. . .) Dažniausiai, jūs ateinate į bažnyčią ir pradadate pamokslauti; kol jūs pamokslaujate, kas nors atsistoja ir ima kalbėti kalbomis. Taigi, tas brangus žmogus gali būti visiškai pripildytas Šventąja Dvasia, ir tai galbūt Šventoji Dvasia kalba per tą žmogų, bet esmė tame, kad jie neišmokyti. Jei šis tarnavimas, išsakomas ant pakylės yra po įkvėpimu, pranašų dvasia yra pavaldi pranašui. Suprantate? „Tebūnie viskas. . .“ Taigi, paimkime čia, kur Paulius, kodėl jis sako, kad „kai vienas kalba“, ir taip toliau. . . „kai jis atėjo, ten tiesiog buvo sumaištis“.

¹²⁰ Taigi, aš kviečiu prie altoriaus ir kažkas atsistojo, ir pradėjo kalbėti kalbomis. Tai tiesiog. . . Na, jūs tiesiog galite liautis kviesti prie altoriaus. Tai sustabdo jį. Suprantate?

¹²¹ Ir tuomet, dar vienas dalykas. Daugelį kartų žmonės atsistoja ir kalba kalbomis, ir žmonės sėdi, kramto kramtomą gumą, žvalgosi aplink. Jeigu Dievas kalba, nejudėkite, klausykitės! Jei tai yra Tiesa, jei tai Šventoji Dvasia, kalbanti tame asmenyje,

jūs sėdėkite ramiai ir klausykites, būkite pagarbūs. Jums gali ateiti išaiškinimas. Suprantate? Sėdėkite ramiai; klausykites dėl išaiškinimo. Taigi, jeigu bažnyčioje nėra išaiškintojo, tuomet jie turėtų tylėti Kūne.

122 Ir tuomet, kai jie kalba nežinoma kalba, Biblijoje pasakyta, kad tegul jie kalba sau ir Dievui. Tas, kuris kalba nežinoma kalba, ugdo pats save. Taigi, tai nežinomos kalbos; tarmės, kalbos, tai yra skirtinga. „Nėra nieko“, - jis sako. . . Bet tai, kas skleidžia garsą, turi prasmę. Bet jūs. . . Jei skamba trimitas, jūs turite žinoti, kaip jis skamba (. . . tiesiog tik pūsti jį) arba jūs nežinosite kaip pasiruošti mūšiui. Jeigu kas nors kalba kalbomis, ir tik „trimituoja“; tai ir viskas, kas žinos, ką reikia daryti. Bet jeigu tai yra *rytinis trimitas*, tai reiškia „kelkitės!“ Jeigu trimituoja *salintą*, tai reiškia „priklaupiti“. Suprantate? Jei jis trimituoja *ataką*, tai reiškia „atakuoti“. Jis turi turėti prasmę, o ne tik kalbėti vienas. Taigi, bažnyčioje, jeigu ten nėra išaiškintojo, bet jeigu ten yra išaiškintojas, tuomet kalbos yra tai, kas priklauso bažnyčiai.

123 Dabar, atsakydamas į jūsų klausimą, brangus drauge, kur sakoma: „Aš geriau pasakysiu penkis tūkstančius. . . penkis žodžius, taip, kad žmonės galėtų mane suprasti, nei penkis tūkstančius (ar kiek tai bebūtų pasakyta) nežinoma kalba“. Tai tiesa. Bet perskaitykime toliau: „ . . . nebent tai būtų apreiškimas ar išaiškinimas pamokymui“. Suprantate? Mokyti.

124 Taigi, aš tik, kaip ir pateiksiu jums nedidelę mintį, kas jei—kas. . . Jeigu aš tapčiau šios bažnyčios pastoriumi, jeigu Dievas pašauktų mane būti jos pastoriumi, štai kaip aš veiččiau joje: aš pasistengčiau surasti ten visus asmenis, kurie turi dovaną. Ir aš surinkčiau tuos žmones maždaug valandą iki tarnavimo pradžios, kambaryje, skirtame jiems. Leisiu jiems pabūti Dvasioje. Ir pirmas dalykas, žinote, ateina vienas, jis turi kalbėjimo kalbomis dovaną. Ir jis kalba kalbomis. Visi ramiai sėdi. Ir tuomet, vienas atsistoja ir išaiškina, tai, ką jis sako. Taigi, prieš tai, kai tai bus pateikta bažnyčiai, Biblijoje sakoma, kad tai turi būti įvertinta tarp dviejų ar trijų liudytojų. Taigi, tai yra žmogus, turintis dvasios išvalgumą (suprantate?), kadangi daugelį kartų ten patenka piktos jėgos. (Suprantate?) Paulius kalbėjo apie tai. Bet taigi, ten yra ir Dievo jėga. Pasakykite man susirinkimą, kuriame nėra įsivirtinės piktasis. Pasakykite man, kad ten, kur yra susirinkę Dievo sūnūs, kad tarp jų nebūtų šėtono. Tai viskas. Taigi, nežiūrėkite piktai į tai. Suprantate? Šėtonas yra visur. Taigi, štai taip. Kažkas kalba kalbomis. Taigi, ten sėdi trys, kurie turi išvalgumo Dvasią. Ir vienas kalba kalbomis ir perduoda pranešimą. Taigi, tai negali būti Rašto citavimas, kadangi Dievas nenaudoja tuščių pasikartojimų, ir Jis pasakė mums to nedaryti. Suprantate? Taigi tai ne tas. Tai pranešimas bažnyčiai.

¹²⁵ Iki šiol šiame prabudime mes patyrėme du dalykus. Žiūrėkite, koks kiekvienas iš jų buvo—tobulas, visiškai tiksliai. Suprantate? Įėjo. Vienas žmogus pakilo ir kalbėjo kalbomis, pateikė išaiškinimą ir staiga apsigrėžė, ir patvirtino tą pamokslą, kuris ką tik nuskambėjo. Kitas atsistojo aną vakarą ir kalbėjo—būdamas po pranašišku įkvėpimu, ir pasakė kažką, nežinodamas, ką jis kalba; o pabaigoje ištare: „Palaimintas, kuris ateina Viešpaties Vardu“. Greitai kažkas mane pagavo, labai greit, ir pasakė: „Antraip, palaimintas tas, kuris tiki, kad tai atėjo Viešpats“.

¹²⁶ Suprantate, tarp—tuomet praeitą vakarą Šventoji Dvasia nužengė į pastatą. Suprantate? Tai skirta pamokymui. Aš stovėjau ten, bandydamas pasakyti žmonėms, kad jie turi gauti Šventąją Dvasią. Ir šėtonas įėjo tarp žmonių, sakydamas: „Neklausykite; sėdėkite ramiai“.

Mano sesuo pasakė: „Bili, aš buvau tokia laiminga, kai tu pamokslavai; jaučiausi tarsi galiu atsistoti ir peršokti per sieną“.

Aš pasakiau: „Stokis ir šok“. Štai ir viskas.

Ir ji pasakė: „Bet kai tu ėmei tai daryti“, - ir pasakė, - žmonės pradėjo šūkauti, - pasakė, - tada aš tiesiog pasijutau tarsi aš bučiau senas niekas“.

¹²⁷ Aš pasakiau: „Tai demonas. Tai šėtonas. Kai jis ateina tai daryti, - pasakiau, - tu bet kuriuo atveju turėtum atsistoti“. Mes esame kunigai Dievui, atnašaujantys dvasinę auką—auką, savo lūpų vaisių, atiduodami šlovę Jo Vardui. Suprantate?

¹²⁸ Taigi, dabar, štai kas įvyko. Tada Šventoji Dvasia prasiveržė, kadangi tai buvo tiesiog . . . „Palaimintas tas, kuris tiki“. Du, tris vakarus iš eilės aš bandžiau tai išdėstyti ten; ir tuomet Šventoji Dvasia prakalbo ir pasakė (po įkvėpimu): „Palaimintas tas, kuris ateina Viešpaties Vardu“. Ir prieš man ką nors pasakant, aš jau buvau pasakęs. „Palaimintas tas, kuris tiki, kad Viešpats atėjo tame“. Jūs suprantate? Ir aš tiesiog kalbėjau tai, Šventoji Dvasia yra Pats Dievas jumoje. Suprantate? Ir jie tai suprato. Suprantate? Ir tada Šventoji Dvasia nužengė tarp žmonių. Suprantate, kaip Ji—Ji pamoko, pranašystė?

¹²⁹ Taigi, yra skirtumas tarp pranašystės ir pranašo. Pranašystė pereina nuo vieno ant kito, bet pranašas gimsta pranašu, jau nuo lopšio. Jie turi TAIP SAKO VIEŠPATS! Jokio nuteisimo jiems. Jūs nepamatysite jų, atsistojant prieš Izaiją ar Jeremiją, ar bet kurį iš tų pranašų, nes jie turėjo TAIP SAKO VIEŠPATS! Bet pranašystės dvasia tarp žmonių; jūs turite stebėti tai, kadangi šėtonas įsmuks ten. Suprantate? Dabar. Bet tai turi būti įvertinta.

¹³⁰ Taigi, mes—mes ruošiamės turėti prabudimą. Taigi, dabar klausykite šito labai atidžiai, jūs tarnautojai. Mes ruošiamo prabudimą. Gerai. Ar galbūt mes tiesiog turėsime įprastą bažnyčios tarnavimą. Bažnyčia liepsnoja. Taip turėtų būti visą

laiką. Na, galbūt mes turime penkis ar šešis žmones, kurie yra apdovanoti žmonės; vienas kalba kalbomis, du ar trys galbūt kalba kalbomis, keturi ar penki su kalbomis, turi kalbų dovaną, kalba nežinoma kalba. Du ar trys iš jų gali išaiškinti. Galbūt čia yra vienas—du ar trys iš jų, turintys išminties dovaną. Gerai. Jie visi susitinka, tie apdovanoti žmonės. . . Jūs. . . Tos dovanos jums duotos ne tam, kad jomis žaistumėte, ne tam, kad sakytumėte: „Šlovė Dievui, aš kalbu kalbomis! Aleliuja!“ Jūs—jūs—jūs save žeminate. Jos suteiktos jums, kad darbuotumėtės su jomis. Ir jūsų dalis bažnyčioje turėtų būti prieš prasidedant pagrindiniam tarnavimui, nes pas mus gali būti nemokytų.

131 Tuomet jūs išeinatė į kambarį, ir jūs atsisėdatė ten, visi kartu, kadangi jūs esate Evangelijos bendradarbiai. Tada jūs sėdite ten. „Viešpatie, ar yra dar kas nors, ką Tu nori, kad mes sužinotume šitą vakarą? Kalbėk mums, O Dangišskasis Tėve“, išsakydami maldas, prašymus; dainuodami dainas. Tiesiogiai ant ko nors, nužengia Dvasią, kalba kalbomis. Vienas atsistoja ir sako: „TAIP SAKO VIEŠPATS“. Kas tai yra? Klausykite. „Eikite, pasakykite broliui Jones, kad jis pasitrauktų iš tos vietos, kur jis gyvena, nes rytoj po pietų per šį kraštą praeis ciklonas; ir jis nusineš tą namą. Tegu pasiima savo daiktus ir išvažiuoja!“

132 Taigi, tai—tai skamba gerai. Bet palaukite minutėlę. Turi būti trys žmonės, turintys išvalgumo Dvasią. Vienas iš jų sako: „Tai buvo iš Viešpaties“. Kitas sako: „Tai buvo iš Viešpaties“. Tai du prieš tris—du ar trys liudytojai. Gerai. Jie užrašo tai ant popieriaus lapo. Tai, ką pasakė Dvasia. Gerai. Jie grįžta prie maldos, dėkodami Viešpačiui.

133 Po kurio laiko, „TAI SAKO VIEŠPATS“ (atsistoja pranašas) - TAIP SAKO VIEŠPATS, šiandien vakare iš Niujorko, bus moteris; ji yra ant neštuvų; ją inėš į pastatą ant neštuvų. Ant galvos bus užvyniotas žalias šalikas. Ji miršta nuo vėžio. Dėl ko ji tokioje būsenoje, Viešpats turi kai ką prieš ją: kartą, būdama šešiolikos metų, ji pavogė pinigų iš Jo Bažnyčios. Pasakykite broliui Branhamui, kad jis pasakytų jai šiuos dalykus. TAIP SAKO VIEŠPATS, - jeigu ji tai sutvarkys, ji pasveiks“. Palaukite minutėlę. Tai skamba labai gerai, bet palaukite minutėlę. Ar jūs, turintis išvalgą, ketinate įrašyti savo vardą šiame popieriuje? Ar jūs įrašysite savo vardą?

134 „Tai buvo iš Viešpaties“. Vienas pasakė: „Tai buvo iš Viešpaties“. Tada—tada jūs užrašykite: „TAIP SAKO VIEŠPATS, - ši vakarą bus moteris, toks ir toks dalykas“. Tas, kuris turi išvalgumo dvasią, du ar trys iš jų pasirašo savo vardus po tuo. Visi šie pranešimai yra pateikti. Gerai.

135 Po to po kurio laiko jie girdi, kaip skamba varpas. Bažnyčia užpildoma. Tuomet jie ima šiuos pranešimus, deda juos ant stalo. Būtent ten, kur jie turi būti padėti. Manęs nėra -

kažkur nagrinėju, meldžiuosi. Po kiek laiko aš išeinu, po to kai dainos sudainuotos. Bažnyčia pasiruošusi, žmonės susirinko, sėdi, medituoja, meldžiasi; tai ką jūs is turėtumėte daryti. Ne ateiti į bažnyčią ir kalbėtis vienam su kitu, ateiti į bažnyčią kalbėtis su Dievu. Bendraukite ten lauke. Suprantate? Mes dabar bendraujame su Dievu. Ir mes ateiname čia, kalbamės tylai, pagarboje, Dvasia juda. Pianistas sėdasi prie pianino minutę ar penkias prieš šlovinimo tarnavimą, pradeda labai švelniai:

Ten prie kryžiaus, kur mirė mano Gelbėtojas,
Ten šaukiausi apvalymo nuo nuodėmės;

Arba kokią nors gerą mielą dainą, labai tyliai. Tai įneša Šventosios Dvasios Buvimą į susirinkimą. Suprantate? Gerai.

¹³⁶ Žmonės sėdi ten. Kai kurie iš jų iš tikro—pradeda verksti ir ateina prie altoriaus, atgailauja dar prieš prasidedant susirinkimui. Ten yra Šventoji Dvasia. Suprantate? Bažnyčia išgyvena skausmus. Krikščionys meldžiasi; jie užėmė savo pozicijas. Jie nesėdi ten, kramtydami kramtomąją gumą, šakydami: „Ei, Lidija, duok man savo lupų dažus; aš noriu. . . Žinai. Žinai. Man reikia. . . Žinai, anądien, kai aš buvau išėjusi apsipirkti, pasakysiu tau, aš vos neužmyniau tau ant kojos. Ar kada nors mačiau tokį. . . Ką tu manai apie tai?“ O, pasigailėk! Ir vadina tai Dievo namais. Na, tai gėda. Kristaus Kūnas susirenka kartu. Ten mes susėdame.

Žmogus, sėdintis šalia: „Klausyk, žinai, kai mes buvome ten, tas toks ir toks ir tai ir tai ir tai. . .“ Visa tai gerai lauke, bet čia - tai yra Dievo namai.

¹³⁷ Įeikite melddamiesi; užimkite savo pozicijas. Aš kalbu dabar ne jūsų bažnyčiomis, broliai. Aš nežinau, ką jūs darote; aš kalbu šiai bažnyčiai. Aš kalbų saviesiems. Suprantate? Teisingai.

¹³⁸ Taigi kai jūs štai taip įeinate, tuomet pirmas dalykas, žinote, pasirodo pastorius. Jis žvalus. Jis neturi atsakyti į *ta*, *ana* ar *kitą*. Jis ateina tiesiai savo tarnystės gaivume. Jis buvo po Šventosios Dvasios jėga. Jis eina tiesiai ten, kur yra susirinkę daugiau ugnies liežuvių. Tai dabar vos ne stulpas (suprantate?), jis juda aplink. Jis išeina čia, paima tai. „Pranešimas nuo bažnyčios: „TAIP SAKO VIEŠPATS, broliui Jones išvykti iš šių namų. Rytoj antrą valandą po pietų per tą vietovę prauš ciklonas. Te pasiima savo daiktus ir išvyksta“. Brolis Jones priima tai. Gerai. Tai užrašyta. „TAIP SAKO VIEŠPATS, - bus moteris vardu *Tokia ir tokia*, atvyks čia šį vakarą, ir tai buvo—ji padarė *tai ir tai*“. (Kaip aš ką tik pasakiau, suprantate, štai taip.) Gerai, tai užrašyta. Štai ir viskas. Jie dabar jau savo pozicijose bažnyčioje. Gerai.

¹³⁹ Tuomet jis imasi pamokslo. Ir pirmas dalykas, žinote, jis pradeda pamokslauti. Niekas nepertraukia; tai jau įvyko. Taigi, mes judame į priekį, mes pamokslaujame pamokslą.

¹⁴⁰ Ir po kurio laiko, kai. . . Pirmas dalykas, žinote, kai pamokslas baigėsi, prasideda išgydymo eilė. Štai pasirodo

moteris. Kažkas kalbėjo kalbomis ir pasakė, kad ji atvyksta. Suprantate? Kiekvienas iš mūsų žino, kas turi įvykti. Kiekvienas iš mūsų tai žino. Matote, kaip pradeda augti tikėjimas, kai tie ugnies liežuviai dabar yra virš jūsų. Jie pradeda kauptis. Ką gi, tai tiesiog užbaigtas darbas; štai ir viskas.

Ta moteris... Aš pasakysiu, „*Ponia Tokia ir tokia*, iš Niujorko, sėdinti čia...“ Suprantate?

„O, teisingai. Iš kur jūs tai žinote?“

„Tai pranešimas nuo Viešpaties bažnyčiai. Kai jums buvo šešiolika metų, ar jūs nebuvote *tokioje ir tokioje* vietoje ir padarėte—paėmėte iš bažnyčios pinigus, pavogėte juos, išėjote ir už juos nusipirkote sau naujus rūbus?“

„O, teisingai. Teisingai.“

„Būtent tai Dievas mums pasakė ši vakarą per brolių *Toki ir tokį*, kalbėjo kalbomis; brolis *Toks ir toks* išaiškino; brolis *Toks ir toks* čia pasakė, per išvalgumą, pasakė, kad tai buvo iš Viešpaties. Ir tai yra tiesa“.

„Taip!“

„Tuomet, TAIP SAKO VIEŠPATS, eikite ištaisykite tai, ir jūs pasveiksite nuo vėžio“.

¹⁴¹ Broliis Jones grįžta namo, paima furgonus, privažiuoja atbulomis, paima savo baldus ir išvyksta iš ten. Rytoj, antrą valandą po pietų: Prašvilpia! Sugriauna viską. Suprantate? Tada bažnyčia šlovina... „Ačiū Tau, Viešpatie Jėzau, už Tavo gerumą“. Taigi, štai kas tai yra - pamokyti bažnyčia.

¹⁴² Taigi, kas, jeigu tai neįvyksta po to, kai jie tai pasakė? Tuomet tarp jūsų yra pikta dvasia. Jūs nenorite to blogio. Kodėl gi jūs norėtumėte kažko pikto, kai padangės pilnos tikrų Sekminių? Nepriimkite seno pakaitalo iš šėtono. Gaukite kažką tikro. Dievas turi tai jums. Tada nerenkite daugiau susirinkimų ir nieko čia neiškelkite, kol Dievas nepatvirtins, kad jūs esate teisus, kadangi jūs esate bažnyčios pagalbininkas Evangelijos darbe. Dabar jūs suprantate, kas tai yra?

¹⁴³ Ir kalbos, nežinomos kalbos... Joks žmogus jis—nežino, apie ką jis kalba. Jis kalba; bet kiekvienas garsas turi reikšmę. Tai turi reikšmę. [Broliis Branhamas suploja rankomis—Red.] „Klak, klak, klak!“ Tai turi—tai yra—tai kažkur tai yra kalba.

¹⁴⁴ Kai buvau Afrikoje, aš niekada tuo netikėjau, bet viskas, kas kėlė triukšmą, turėjo kokią tai reikšmę. Biblijoje pasakyta, kad nėra garso be prasmės, be reikšmės. Kiekvienas skleidžiamas garsas turi kažkokią tai reikšmę. Na, aš girdėdavau žmones sakant... Aš pasakydavau: „Jėzus Kristus, Dievo Sūnus“.

¹⁴⁵ Vienas iš jų sako [Broliis Branhamas imituoja afrikiečių vertėją—Red.]. Kitas sako [Broliis Branhamas vėl iliustruoja.]. Ir tai buvo: „Jėzus Kristus, Dievo Sūnus“. Suprantate? Tai

turėjo. . . Ir man tai nieko nereiškę, bet jiems tai buvo kalba, tiesiog tokia, pat kaip aš kalbu jums. Kai atėjo Zulu, Xhosa, Basuto ir dar ko nors vertėjas, visa, kas buvo pasakyta, visi suprato. Ir tai, ką jūs girdite, ką tie žmonės tiesiog veblena ir galvoja, kad tai yra tik daug tauškėjimo, tai nėra; tai turi reikšmę. Taigi, mes turėtume gerbti tai, padėti tai į savo vietą.

¹⁴⁶ Taigi, galbūt nebuvo jokio pranešimo. Dabar, susirinkimas baigėsi; kvietimas prie altoriaus įvyko. Ir po kurio laiko kas nors (nebuvo jokio pranešimo) kažkas atsistoja, kai tik pasitaiko proga. Šventoji Dvasia. . . Taigi, Biblijoje pasakyta: „Jeigu nėra išaiškintojo, tegul jis tyli“. Nesvarbu, kaip stipriai norisi kalbėti, patylėkite.

¹⁴⁷ Sakote: „Aš negaliu susilaikyti“. Biblijoje pasakyta, kad jūs galite. Suprantate? Taigi, tai—tai viską išsprendžia. Suprantate? Te jis tyli.

¹⁴⁸ Tuomet, kai atsiranda galimybė, kai viskas tvarkoje, tada, jeigu Šventoji Dvasia nužengs ant jo, kad duotų pranešimą, tuomet išsakykite tai. Būtent tai jūs ir turėtumėte daryti. Tuomet ateina išaiškinimas, sakantis: „Čia yra moteris, kurios vardas Sally Jones (tikiuosi, kad čia nėra moters su tokiu vardu, bet. . .) Sally Jones. (Suprantate?) Pasakyk jai, kad ši vakarą yra paskutinis jos kvietimas. Te susitvarko tai su Dievu, nes jai liko nedaug laiko būti čia“. Taigi, Sally Jones iš visų jėgų bėga prie altoriaus (suprantate?), nes tai jos paskutinis kvietimas. Suprantate? Tai išsakomas pranešimas ar patvirtinimas, ar kažkas.

¹⁴⁹ Tai Sekminių bažnyčia veikime. Nėra jokios galimybės, kad ten prasiskverbtų piktos dvasios, kadangi tai jau. . . Biblija tiksliai pateikia: „Tevyksta tai pagal tvarką, ir tai per tris; ir te du ar trys įvertina“. Tai yra bažnyčia. Bet ką mes turime šiandien? Šokinėja, triukšmauja, juokiasi ir tęsia, kol kažkas kalba kalbomis; kitas žvalgosi, kalba apie kažką ir būriuojasi aplink; pastorius kažką daro; ar kažkas būriuojasi aplink. Na, tai nėra teisinga. Galbūt pastorius pamokslauja, ir kažkas atsistoja ir pertraukia jį. . . Galbūt skaito Bibliją ir kažkas. . . Skaito Bibliją ir kažkas gale kalba kalbomis. O, ne! Suprantate? Pamokslininkas pamokslauja už sakyklos, kas nors atsistoja ir pertraukia jį, kalbėdamas kalbomis. Viskas gerai. Aš nesakau, kad tai ne Šventoji Dvasia, bet jūs turėtumėte žinoti, kaip naudotis Šventąja Dvasia (suprantate?), naudotis ja.

Dabar, aš—aš užimu. . . Ar turite vietos dar vienam? Tuomet, rytoj sekmadieni. Tada mes. . . Tiesiog. . . Štai vienas. Aš manau, tai pats maloniausias. Ir taigi, jeigu jūs pakentėsite mane dar kelias minutes, prašau. Ir tuomet, aš. . . Aš noriu, kad jūs—aš noriu, kad jūs tai suprastumėte. Aš atidėjau tai sąmoningai. Tai yra mano paskutinis.

Taigi, pirmiausia aš perskaitysiu du dalykus, apie kuriuos klausia šis asmuo. Tai ant seno popieriaus lapo, parašyta gražia rašysena. Neturiu supratimo, kas tai buvo, neparašyta jokio vardo—nė viename iš jų.

98. Broli Branhamai, ar teisinga, kad tarnautojai per savo tarnavimus ilgai prašo pinigų, sakydami, kad Dievas jiems pasakė, jog auditorijoje yra gana nemažai, kurie turėtų duoti tiek tai pinigų? Jeigu tai teisinga, aš noriu tai žinoti. Arba, jei tai neteisinga, aš noriu žinoti. Tai mane baisiai trikdo.

¹⁵⁰ Taigi, suprantate, drauge, aš pasakysiu jums, aš pasakysiu jums, ką aš galvoju. Suprantate? Taigi, tai nereiškia, kad tai teisinga. Aš manau, kad tai yra siaubinga.

¹⁵¹ Taigi, aš manau štai ką. Dievas siuntė mane į darbinę veiklą. Aš regėjau laiką, kai atrodžiau, tarsi aš būčiau... Ir aš—aš visiškai neturėjau pinigų. Ir aš pasakiau: „Tiesiog pasiūskite rinkliavos lėkštutę“.

Ir vadybininkas priėjo prie manęs ir pasakė: „Žiūrėk, Bili, ši vakarą mes turime penkių tūkstančių dolerių nuostolį, Vaikine. Ar turi pinigų Džefersonvilyje, kad tai sumokėti?“

¹⁵² Aš pasakiau: „Viskas gerai. Dievas mane čia atsiuntė, ar kitaip aš nebūčiau atvykęs. (Suprantate?) Tiesiog pasiūskite rinkliavos lėkštutę“.

Ir pirmiau nei susirinkimas pasibaigė, kažkas sako: „Žinote Viešpats įdėjo man į širdį paaukoti tam penkis tūkstančius dolerių“. Suprantate, suprantate? Pirma, būkite vedami, kad tai padaryti.

¹⁵³ Aš netikiu, kad reikia traukti ir prašyti, ir kaulyti pinigus. Aš manau, kad tai neteisinga. Taigi, broli, jeigu jūs darote tai, aš nenoriu užgauti jūsų jausmų. Suprantate? Jūs—jūs galbūt turite Dievo suteiktą teisę tai daryti. Bet aš kalbu tik už save. Aš netikiu tuo.

¹⁵⁴ Taigi, aš netgi pažinojau tarnautojus, kurie eidavo ir sakydavo... Aš stovėjau tiesiog, ne taip seniai... Taigi, tai ne sekmininkai, tai... Na, tai bažnyčios (suprantate?), kitos bažnyčios. Tai buvo dideliame palapinės susirinkime. Gerti, jus buvote su manimi, dalyvavo daugelis kitų. Ir jie užėmė visą popietę vienoje garsioje denominacijoje—dvi ar trys iš jų kartu (tai įprastos, įprastos bažnyčios, kaip mūsų šiuolaikinės bažnyčios čia mieste, ir taip toliau) dideliame suvažiavime—ir jie užėmė visą popietę, stovėjo ant pakylos—ir grasino, kad Dievas sunaikins jų pasėlius, sius jų vaikams poliomielitą, ir panašius dalykus, jeigu jie neįdės įnašo tame susirinkime. Tai visiškai tiesa, su šia Biblija, esančia prieš mane. Aš pasakiau: „Tai šventvagystė Dievui ir Jo pasekėjams“. Jeigu Dievas jus siunčia, Jis ir pasirūpins jumis. Jeigu Jis jūsų nesiuntė, tuomet tegul denominacija pasirūpina jumis. Bet—bet jūs... Jeigu Dievas jus siunčia, Jis pasirūpins jumis.

99. Kaip dėl Kalėdų vaidinimo Šventosios Dvasios bažnyčioje?

¹⁵⁵ Na, jei tai apie Kristų, galbūt viskas ir gerai. Bet jei apie Kalėdų Senelį, aš juo netikiu. Aš—aš jau išaugau—aš jau išaugau iš to. Aš iš viso netikiu Kalėdų Seneliu. Suprantate? Ir kai kurie tie Kalėdų dalykėliai, kuriuos jie turi, aš manau, yra absurdiški. Ir . . . Bet aš manau, jie iš Kalėdų išėmė Kristų ir ten patalpino Kalėdų Senelį.

¹⁵⁶ Ir Kalėdų Senelis yra išgalvota istorija. (Tikiuosi, kad aš neužgaunu nė vieno iš jūsų jausmų, dėl vaikų.) Bet aš jums pasakysiu. Čia ne taip seniai, maždaug prieš dvidešimt penkerius ar trisdešimt metų, kai vienas tarnautojas čia mieste, vienos tam tikros didelės bažnyčios pastorius čia mieste, kurį aš labai gerai pažinojau, mano artimas draugas, jis priėjo prie manęs. Ir Carlis Bohannon (brolis Maikai, jūs prisimenate Čarlį Bohannon, gerą mano draugą) . . . Atsisėdo ten, savo kabinete, ir pasakė: „Aš niekada daugiau nepasakosiu savo vaikams ir neleisiu, kad mano anūkams kalbėtų ši melą“. Jis pasakė: „Mano sūnelis priėjo prie manęs, kai jam buvo maždaug dvylika, ir kalbėjo apie Kalėdų Senelį. . .“ Ir jis pasakė: „Na . . . Brangusis, aš turiu tau ką pasakyti, - pasakė, - Mamytė. . .“ Jūs žinote, ir toliau jam pasakoja apie tai, ką jis padarė.

Tada, po to kai jis sugrįžo, paklausė „Tuomet, Tėti, ar šis Jėzus toks pat?“

¹⁵⁷ Pasakykite tiesą. Kalėdų Senelis yra Katalikų prasimanymas apie vyruką, Kris Kringle ar Šventą Nikola, vokiečių katalikų šventasis, gyvenęs prieš daug metų, kuris vaikščiavo visur, darydamas gerą vaikams. Ir jie perėmė tai kaip tradiciją. Bet Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus. Jis yra tikras ir Jis gyvas.

Taigi, štai paskutinis klausimas, kuris yra labai . . .

¹⁵⁸ Taigi, pažvelkite. Jūs galbūt su manimi nesutiksime tame. Bet jeigu jūs nesutiksime su manimi, tegul tai bus draugiškai, ar padarysite tai? Aš myliu jus ir aš nenoriu—nenoriu jūsų užgauti. Aš tiesiog, aš noriu būti sąžiningas. Jeigu aš negaliu . . . jeigu aš pasakysiu savo berniukui melą, tuomet aš esu melagis. Suprantate? Aš noriu jam sakyti tiesą.

¹⁵⁹ Taigi, aš pasakoju jam apie Kalėdų Senelį, sakau: „Taip, žinoma, yra Kalėdų Senelis. Stebėk tėtį Kalėdų naktį“. Suprantate? Taip.

¹⁶⁰ Žinote, aną dieną aš buvau ten ir bandžiau tai su maža mergaite, tiesiog pažiūrėti. Užvakar aš tikrai gavau pinigų. Aš buvau pastate. Ir jie stovėjo ten, prie Kuaker Meid. Ir aš nuėjau ten, kad nusipirkti maisto produktų. ir taigi mes, žmona ir aš, buvome ten. Ir ten buvo maža mergaitė, jai buvo ne daugiau kaip aštuoniolika mėnesių, ir ji stovėjo ten, ir dainavo, „Dingle Bells, Dingle Bells. . .“ Ir aš pasakiau . . . Atsistojusi, žinote, savo mažo vežimėlio gale.

Aš paklausiau: „Ar tu lauki Kalėdų Senelio?“

Ji atsakė: „Tai mano tėtis, pone“.

Aš pasakiau: „Tebūna palaimina tavo mažoji širdelė, Brangioji. Tu turi išmintį“.

Dabar, čia sunkus klausimas, draugai. Ir šiame . . . Tuomet aš užbaigsiu. O, tai—tai nuostabi Rašto vieta, bet atrodo, kad ji yra sunki kiekvienam. Ir ji man buvo įstrigusi daugelį metų; ir tik iš Dievo malonės . . . Ir mano brangi žmona, kuri sėdi dabar štai ten gale, kai ji išgirdo, kad šią popietę aš turėjau šį klausimą, ji pasakė: „Bili, kaip tu atsakysi į jį?“ Ji tarė: „Mane tai irgi visada domino“. Pasakė: „Aš niekada negalėjau to suprasti“. Ir tarė . . .

Aš pasakiau: „Ateik šį vakarą, mieloji. Su Dievo pagalba, aš padarysiu viską, ką galiu“.

100. Broli Branhamai, prašau paaiškinkite Hebrajams 6:4 iki 6.

¹⁶¹ Tai vienintelis kartas, kai tikrai . . . Suprantate, dabar jūs turite stebėti čia, mūsų tikėjimą, malonę, tikinčiųjų saugumą, šventųjų ištvėrmę, tiksliau, ištvėrmę, šventųjų. Hebrajams 6-as skyrius, 4 iki 6.

Taigi, kai tik . . . baigsime tai, tuomet, aš tikiuosi, kad Dievas padės man tai išaiškinti jums tikrai aiškiai. Atsiprašau, aš—aš turiu savo pamokslą šiam vakarui; galbūt aš pamokslausiu tą patį dalyką ryte, per tarnavimą. Paskui aš išvyksiu.

¹⁶² Taigi, tai iš tikrųjų sunkus. Suprantate? Dabar jūs turite stebėti. Taigi atminkite, mes tikime ir mokome šioje bažnyčioje, ne viskas, kas ateina ir šūkauja, ne viskas, kas kalba kalbomis, ne viskas, kas paspaudžia ranką pamokslininkui, turi Amžinąjį Gyvenimą. Bet mes tikime, jeigu jūs turite Amžiną Gyvenimą, jeigu Dievas davė jums Amžiną Gyvenimą, jūs turite Jį amžinai. Suprantate? Kadangi, žiūrėkite. Jei taip nėra, Jėzus yra netikras mokytojas. Švento Jono 5:24, Jis sakė: „Kas klauso Mano Žodžių ir tiki Tą, kuris Mane siuntė, tas turi Amžiną Gyvenimą, ir nepateks į teismą, nes iš mirties yra perėjęs į Gyvenimą“. Taigi, ginčykitės su Juo. „Visus, kuriuos Man davė Tėvas . . . Niekas negali ateiti pas Mane, jeigu jo nepatrauks Tėvas. (Aš cituoju Raštą.) Visa, kas ateina . . . Niekas negali ateiti pas Mane, jeigu Mano Tėvas pirma nepatrauks jo. Ir visi, kuriuos Man davė Tėvas, ateis pas Mane. (Suprantate?) Ir visi, kurie ateis pas Mane, Aš duosiu Amžiną Gyvenimą (Švento Jono 6), ir prikelsiu jį paskutinėmis dienomis“. Tai Jo žodžiai.

¹⁶³ Dabar pažvelkite. Jeigu aš sugrįžčiau prie Efeziečiams 1-mo skyriaus, Paulius pamokslauja . . . Taigi, Korintiečiams, kiekvienas turėjo kalbą ir psalmę. Atkreipkite dėmesį, kitos bažnyčios neturėjo šios problemos. Jis niekada apie tai nieko nekalbėjo. Argi jis minėjo apie kalbas kur nors Efezo bažnyčioje, Romos bažnyčioje? Ne! Jie turėjo kalbas ir visa kita lygiai taip pat kaip ir korintiečiai, bet jie visa tai sutvarkė. Korintiečiai

tiesiog negalėjo to sutvarkyti. Suprantate? Bet Paulius nuvyko ten ir sutvarkė bažnyčia.

Dabar, jis . . . Aš manau, kaip sako Oral Roberts: „Dievas yra geras Dievas“. Argi jūs tuo netikite?

¹⁶⁴ Ir jūs klausiate: „Na, kaip tuomet dėl sekmininkų su kalbomis, broli Branhamai?“ Aš manau, kad jie turi Šventąją Dvasią. Tikrai turi. Gerai, kodėl? Pažiūrėkite. Jūs tikite, kad Jis yra geras Dievas? Tomas kartą pasakė: „Žinai, Viešpatie. . .“

Visi kiti tikėjo Juo. Pasakė: „O, mes žinome, kad Jis yra tikras!“

„O, - Tomas pasakė, - ne, ne, aš netikiu tuo. Vienintelis būdas, kaip aš tuo patikėsiu, kai aš turėsiu koki nors įrodymą. Aš turėsiu įdėti savo pirštus į Jo šoną ir į vinių atspaudus Jo rankose“.

Jis yra geras Dievas. Jis pasakė: „Prieik Tomai. Štai, prašau“.

„O, - Tomas tarė, - dabar aš tikiu“.

¹⁶⁵ Jis pasakė: „Taip, Tomai, po to kai tu pamatei Mane ir lietei Mane, ir įdėjai Mano ranką. . . savo rankas į Mano šoną, tu tiki. Bet kaip didesnis atlygis yra tiems, kurie niekada nematė ir vis tiek tiki“. Jis yra geras Dievas. Jis suteikia jums pagal jūsų širdies troškimą, žinoma. Tik tikėkime Juo. Tai—tai—tai yra mirtinas smūgis šėtonui. Kai žmogus priima Dievą pagal Jo Žodį, broli, tai kiekvieną kartą nužudys šėtoną. Tai sunkiausias smūgis, kokį tik gali gauti šėtonas - kai žmogus priims Dievą pagal Jo Žodį. Taip, pone. Kaip aš ir sakiau: „Žmogus gyvens ne tik (Jezus, aną vakarą), bet kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš. . .“

¹⁶⁶ Dabar, atkreipkite į tai dėmesį. Aš dabar pradėsiu nuo pirmos eilutės:

Todėl, palikę pradinį Kristaus mokymą, veržkimės į tobulumą;. . . (Taigi, pirmas dalykas, aš noriu, kad jūs žinotumėte: kam Paulius kalba čia? Hebrajams. Jie sakė: „Hebrajams“, - viršuje, Hebrajų Knyga. Ar taip? Žydai, kurie atmetė Jėzų. . . Ar jūs—jūs dabar supratote tai? Jis kalba žydams, parodydamas jiems, kaip įstatymo šešėlis buvo Kristaus provaizdžiu. Visi senieji dalykai yra provaizdis naujų. Taigi, žiūrėkite.)

. . . palikę pradinį Kristaus mokymą, veržkimės prie tobulumo;. . .

¹⁶⁷ Taigi, jis kalba jiems apie mokymus. Pradėkime kalbėkime apie tobulus dalykus. Taigi, jūs esate tobuli Dieve, kai jūs užantspauduoti Šventąją Dvasią iki jūsų atpirkimo dienos. „Kas yra gimęs iš Dievo (Pirmasis Jono), nedaro nuodėmės; nes jis negali nuodėmiauti, nes Dievo sėkla pasilieka jame“.

¹⁶⁸ Žmogus, kuris yra pripildytas Šventąja Dvasia, ne galvoja, kad jis yra pripildytas, bet tas, kuris yra gimęs iš Dievo Dvasios,

nedaro nuodėmės, nes Dievo sėkla yra jame, ir jis negali nusidėti. Suprantate? Ar Biblija tai sako? Taigi, štai taip. Jūs esate. . . Ne tai, ką jūs darote - tai, ką apie jus galvoja pasaulis, tai, ką apie jus galvoja Dievas. Suprantate, suprantate? Jūs negalite. . . Kaip mane gali suimti policininkas, jeigu aš turiu įsakymą, pasirašytą miesto mero, kad aš galiu važiuoti per miestą keturiasdešimt kilometrų per valandą greičiu? Negali. Kaip aš galiu nusidėti, kai priešais Dievą nuolatos yra kraujo auka, kai Jis net negali manęs matyti; kai ten yra bamperis. . . tarp Dievo ir manęs, Kraujo skydas? Nes mes esame mirę ir mūsų gyvenimas paslėptas Kristuje per Dievą, užantspauduotas Šventąja Dvasia. Kaip jūs apskritai galite daryti ką nors neteisingo Dievo akyse? „Jeigu mes sąmoningai nusidedame (Hebrajams 10) po to, kai mes gavome Tiesos pažinimą, tai nebelieka aukos už nuodėmę“. Čia - yra neįmanoma (suprantate?) sąmoningai nuodėmiauti.

169 Taigi, tęskime toliau ir perskaitykime. Gerai.

. . . į tobulumą; užuot vėl dėję pamatus iš—iš atsivertimo nuo negyvų darbų. . . iš tikėjimo Dievu,

Iš mokymo apie krikštus, . . . rankų uždėjimo, mirusiųjų prikėlimo ir . . . amžinojo teismo.

Ir tai. . . jei Dievas duos, ir tai padarysime.

(Taigi, štai nuo ko jie norėjo pradėti, nuo 4-osios eilutės.) *Nes neįmanoma. . . kurie kartą jau buvo apšviesti, paragavo dangiškosios dovanos ir tapo Šventosios Dvasios dalininkais,*

Ir paragavo gerojo Dievo žodžio bei būsimąjo pasaulio jėgų,

Ir atpuolė, tų nebeįmanoma iš naujo atgaivinti— atgaivinti atgailai; nes jie sau kryžiuoja Dievo Sūnui ir išstato jį viešai paniekai.

170 Taigi, dabar tai atrodo, tuo būdu, kaip jūs tai skaitote čia, kad žmogus gali gauti Šventąją Dvasią, o paskui atkristi ir būti prarastas. Tačiau neįmanoma, kad jis tai padarytų. Suprantate? Jis negali to padaryti. Jei jis tai padarytų, Kristus melavo. Suprantate? Tai neįmanoma tiems, kurie kartą buvo apšviesti. Taigi, žiūrėkite čia. Kam jis kalba? Jis kalba tiems pasienio žydams. Jis niekada nesakė, apie žmogų, pripildytą Šventąją Dvasia; jis pasakė: „Jei jis paragavo Dievo Žodžio“.

171 Taigi, leiskite man parodyti tai kaip palyginimą, kad jūs pamatytumėte ir nepraleistumėte to. Taigi, jis rašo tiems žydams. Kai kurie iš jų yra pasienio tikintieji. Suprantate? Jis pasakė: „Taigi, mes paliksime šiuos darbus ir toliau kalbėsime apie tobulumą“. Pasakė: „Taigi, mes kalbame apie krikštus ir apie mirusiųjų prisikėlimą, ir rankų uždėjimus, ir visa kita; bet dabar eikime toliau ir pakalbėkime apie tobulumą. Taigi, mes

kalbėsime apie tai, kada jūs įeinatė į Šventąją Dvasią. Taigi, jūs jau seniai lankotės susirinkime. . . “

172 Ir jūs matėte tuos žmones. Jie pasiliks; jie neįeis ar išeis. Jie vertina Šventąją Dvasią. Jie ateis. Ir galbūt Šventoji Dvasia ką nors padarys, ir, žmogau, jie atsistos ir šūkaus, ir šokinės aukštyn žemyn dėl šito, bet jie patys niekada nenorės Jos priimti. Ne, ne! Suprantate? Ir jie sakys: „O, taip, tai gerai. O, apie tai, aš nežinau dabar“. Suprantate, suprantate, suprantate? Pasienio tikintieji. Tiesiog taip arti, kad jie gali paragauti To, bet vis tiek To nepriima. Suprantate? Dabar, jie taip ilgai delsia, kol po kurio laiko jie visiškai išnyksta. Galiu išvardyti daugybę vardų, kurie buvo bažnyčioje, padarė tą patį. Vėl visiškai atkrenta, pakartotinai atgailauja, jiems nebėra atgailos. Jie tiesiog nuliūdino Dvasią, pasitraukė nuo jų. Jie buvo taip arti, kol. . .

173 Čia, jeigu jūs atsiverstumėte su manimi (jūs dabar neturite laiko, aš žinau) bet jeigu jūs atsiverstumėte Pakartoto Įstatymo 1-ąjį skyrių ir jį perskaitytumėte jį, jūs gaistė tą patį. Užsirašykite tai dabar, Pakartoto Įstatymo 1-asis skyrius. Taigi, pradėkite nuo 19-os eilutės ir perskaitykite iki 26-os. Pakartoto Įstatymo. . . Jūs sužinosite. . . Dabar pažvelkite. Visas Izraelis. . . Ką tie žmonės daro, jie ateina prie Kadeš Barnėjos. O, aš matau kai ką! Ši bažnyčia, šis sekmininkų pasaulis tiesiog dabar prie Kadeš Barnėjos. Būtent taip, broli Nevilai. Mes esame prie Kadeš Barnėjos, pasaulio teismo sosto (buvo teismo sostas).

174 Ir žvalgai išėjo. Jozuė pasakė čia: „Taigi, aš pasiunčiau žvalgus“, tiksliau, Mozė: „Aš pasiunčiau žvalgus, dvylika, po vieną, po vieną vyrą iš kiekvienos jūsų giminės. Aš pasiunčiau juos išžvalgyti krašto ir pateikti ataskaitą“. Ar taip?

Ir kada jie sugrįžo, ten devyni iš dvylikos pasakė: „O, tai geras kraštas, bet, o, pasigailėk, mes negalime jo paimiti. O, tai bent! Ten yra Amoritai ir mes jiems atrodome kaip žiogai. Jie ginkluoti vyrai. Jų sienos yra didelės. O, tai per. . . na, geriau mes būtume mirę ten, Egipte, vietoje to, kad tu atvedei mus čia“.

175 Bet nedidukas Kalebas ir Jozuė pašoko ten ir nuramino juos; pasakė: „Mes daugiau nei pajėgūs ją užimti“. Taip, pone! Štai taip. Dabar pažvelkite. Kas atsitiko? Kalebas ir Jozuė žinojo, kad Dievas tai pažadėjo: „Man nesvarbu, kokio dydžio tai yra, kiek daug yra kliūčių, kokios jos aukštos, kokios didelės, tai neturi nieko bendra su tuo. Dievas taip pasakė, ir mes galime tai užimti“. Ar jūs žinote, kad jie buvo vieninteliai du žmonės, iš tų dviejų su puse milijono, kurie perėjo į tą žemę? Nes jie laikėsi savo tikėjimo į tai, ką pasakė Dievas, kad yra Tiesa. Amen!

176 Bažnyčia, tiesiog dabar stovi Kadeš Barnėjoje. Pažvelkite, tie žmonės buvo taip arti, kol jie net paragavo vynuogių iš tos žemės. Jie valgė vynuoges. Kai Kalebas ir kiti nuėjo ir parnešė vynuogių, tie vaikinai nuskynė keletą ir suvalgė. „O, jos geros,

bet mes negalime to padaryti“. „Tie, kurie paragavo gerų Dievo darbų, paragavo Šventosios Dvasios, matė Jos gerumą, paragavo Jos, paragavo Dievo Žodžio. . .“ Suprantate tai? Nei vienam iš tų žmonių, nei vienam iš jų nebuvo leista įeiti. Jie mirė savo žemėje, tiesiog čia tyrlaukiuose. Jie niekada neperėjo, tačiau jie buvo pakankamai arti, kad paragautų Jos, bet neužteko malonės ir tikėjimo paimti Ją. Štai kas tai yra.

¹⁷⁷ Dabar. Taigi, paklauskite to brangaus asmens, kuris parašė šį laišką. Perskaitykime tiesiog sekancią eilutę. Pažiūrėkime tik minutėlę. Žvilgtelėkime į Paulių. Taigi, perskaitykime 7-a:

Jeigu žemė. . .sugeria dažną lietu, ir iš jos prasikala želmenys, naudingi tiems, kurie ją dirba, tai ji susilaukia Dievo palaiminimo:

Bet jeigu ji teželdo erškėčius bei usnis, tai ji niekam tikusi, greitai bus prakeikta; ir galiausiai sudeginta.

¹⁷⁸ Dabar, suprantate ką jis sako? Taigi, žiūrėkite. Čia buvo šis klausimas; taigi, ir paskui mes užbaigsime. . . Šis dalykas kamavo mane daugelį metų.

¹⁷⁹ Kartą aš nuvykau į susirinkimą, kur žmonės kalbėjo kalbomis Mišavakoje, Indiana. Taigi, aš esu prieš savo paties susirinkimą. Jūs girdėjote tuos žmones, . . . girdėjote, kaip aš pasakojau savo gyvenimo istoriją ir apie tamsiaodį vyrą, kuris pasakė: „Štai jis. Štai jis“. Taigi, aš pasakojau tai.

¹⁸⁰ Tačiau likusi dalis: aš mačiau du vyrus. Jie buvo. . . Vienas iš jų perdavė žinią, kitas tai išaiškino. Anas kalbėjo pranešimą, ir kitas išaiškina jį. Ir broli, jie buvo teisingi. Tiesiog tai. . . Aš pagalvojau: „Viešpatie! Aš niekada nieko panašaus nemačiau“. Aš tariau: „Aš esu tarp angelų“. Pagalvojau, aš niekada nemačiau nieko. . . Vienas kalbėjo, ir kitas. . .

¹⁸¹ Ir aš sėdžiu ten, kaip nereikšmingas pamokslininkas, jūs. . . [Tuščia vieta juostoje—Red.] . . abu vyrai, kartą aš pasisveikinau su jais. Aš niekada gyvenime nemačiau tokių vyrų. Jie išsakydavo pranešimą, ir kitas jį išaiškino. Ir, tai bent, tai bent! Tai buvo nuostabu! Vienas kalbėdavo ir kitas išaiškino. Abu. . . Ir jie tiesiog tapdavo kreidos baltumu, kai jie iškeldavo savo rankas. Aš galvojau: „O, tai bent, tai bent! Kur aš buvau visą savo gyvenimą? Štai tas dalykas!“ Aš pasakiau: „Tai bent, sekmininkai teisūs“. Visiškai teisingai.

¹⁸² Man neteko daug matyti, bet tik tai, kas buvo čia aplink, kur. . . Gal pora moterų, turinčių misiją kažkur. Ir jos susipykdavo; ir viena kitą vadino „niurzga-pikčiurna“, ir žinote, tiesiog šitaip, pykstasi viena su kita. Taigi, tai nėra kažkoks moterų ignoravimas ar kas nors panašaus, bet tiesiog. . . Tai—tai buvo žemas lygis. Jeigu kas nors iš jūsų. . . Prisimenate, broli Graham. Tuo metu buvo dar mažas berniukas. Ir taigi, taip ir buvo.

Aš klausiausi to, ir pagalvojau: „O, tai bent, aš pakliuvau pas angelus“.

¹⁸³ Vieną dieną, užeidamas už namo kampo, maždaug antrą dieną, aš sutikau vieną iš tų vyčių. Aš tariau: „Kaip sekasi, pone?“

Jis atsakė: „Kaip jums sekasi?“ Jis paklausė: „Ar... Koks jūsų vardas?“

Aš pasakiau: „Branhamas“.

Jis paklausė: „Iš kur jūs? Iš čia?“

Ir aš atsakiau: „Ne, aš iš Džefersonvilio“.

Jis tarė: „Na, tai puiku. Ar jūs sekmininkas?“

Aš tariau: „Ne, pone, aš nesu“. Aš pasakiau: „Aš tiesiog nepriimu sekmininkų Šventosios Dvasios gavimo būdo, - pasakiau, - tačiau, - aš pasakiau, - aš čia tam, kad išmokčiau“.

¹⁸⁴ Jis atsakė: „Na, tai labai malonu“. Ir kalbėjausi su juo, kad pagaučiau jo dvasią (kaip moteris prie šulinio), jis buvo tikras krikščionis. Broli, aš turiu omenyje, kad su juo buvo viskas gerai. Jis buvo doras. Taigi, jūs visi... Kiek iš jūsų esate buvę mano susirinkimuose ir matėte, kaip vyksta tie dalykai? Jūs matote? Ir su tuo vyriškiu buvo viskas gerai. Taigi, tuomet aš—aš pagalvojau: „Na! Tai bent, kaip nuostabu!“

¹⁸⁵ Maždaug tą patį vakarą, po pietų, aš sutikau tą kitą. Aš paklausiau: „Kaip sekasi, pone?“

Jis atsakė: „Kaip jums sekasi? Koks jūsų vardas?“ Ir aš jam pasakiau. Ir jis pasakė: „Turite... Ar—ar jūs sekmininkas?“

Aš atsakiau: „Ne, pone, nevisai sekmininkas, aš nemanau“. Aš pasakiau: „Aš tiesiog čia, kad išmokčiau“.

Jis pasakė, aš pasakiau, jis paklausė: „Ar kada esate gavę Šventąją Dvasią?“

Aš tariau: „Aš—aš nežinau“. Aš pasakiau: „Pagal tai, ką jūs visi turite, aš manau, kad ne“.

Ir jis paklausė: „Ar kada nors kalbėjote kalbomis?“

Aš atsakiau: „Ne, pone!“

Jis pasakė: „Vadinasi, jūs neturėjote Jos“.

¹⁸⁶ Ir aš pasakiau: „Na, aš—aš manau, kad tai tiesa“. Aš pasakiau: „Aš nežinau. Aš pamokslauju tik apie dvejus metus, ar mažiau, - ir pasakiau, - aš nelabai daug apie Tai žinau“. Aš tariau: „Galbūt aš ir nežinau“. Pasakiau, „Aš negaliu suprasti...“ Kadangi aš bandžiau sulaukyti jį ten (suprantate?), pagauti tai. Ir kai aš tai padariau, jei kada man ir teko sutikti veidmainį, tai buvo vienas iš jų. Jo žmona buvo juodaplaukė; ir jis gyveno su šviesiaplauke moterimi, turėjo nuo jos du vaikus; ir kalbėjo kalbomis, išaiškino jas tiesiog taip puikiai, kaip tik galėjo būti. Ir aš pasakiau: „Dabar, Viešpatie, į ką patekau?“ Nuo angelų, aš nežinojau, pas ką aš patekau. Aš tariau: „Aš—aš—aš“

esu fundamentalistas; tai turi būti Biblija. Tai turi būti teisinga. Ten kažkur kažkas ne taip, Viešpatie. Kaip tai gali būti?“

¹⁸⁷ Tą vakarą aš nuėjau į susirinkimą, ir tą Dvasia nužengė; ir broli, jūs galėjote jausti Ją, kad Tai buvo Šventoji Dvasia. Taip, pone! Jeigu Tai nebuvo, Tai patvirtino mano dvasia, kad Tai buvo Šventoji Dvasia. Ir aš buvau tik jaunas pamokslininkas, ir nelabai daug žinojau apie dvasių atskyrimą. Bet aš sėdėjau ten. Ir aš žinau, kad tas pats Dievas, kuris mane išgelbėjo, tai buvo tas pats jausmas. . . . Jaučiau, tarsi aš praeinu kiaurai stogą, toks nuostabus jausmas buvo tame pastate. Aš maniau. . . .

¹⁸⁸ Jų ten buvo apie penkiolika šimtų. Aš pagalvoju: „Tai bent, o, tai bent!“ Dvi ar trys jų grupės buvo susirinke kartu. Ir aš pagalvoju: „Tik pamanykit, tai bent! Kaip tai gali būti? Taigi, ta didi Dvasia štai taip nužengia tame pastate; ir čia, pažvelkite į tai, kas ten vyksta, tie vaikinai kalba kalbomis, išaiškina, išsako pranešimus tobulai— ir vienas iš jų veidmainis, o kitas tikras Dievo vyras“. Ir aš pagalvoju: „Taigi, aš visiškai sutrikęs. Aš nežinau, ką daryti“.

¹⁸⁹ Na, iš karto po to, geras mano draugas, brolis Davis (jūs žinote), pradėjo sakyti, kad aš buvau marionetė. Tai mergaičių žaismas, jūs žinote. Ir taigi, aš buvau viengungis, taigi aš. . . . Jis pradėjo kalbėti ant manęs, ir vis tęsė, savotiškai juokdamasis iš manęs.

¹⁹⁰ Ir mes turėdavome nedidelius. . . Ir jūsų mamos ir visi mes turėdavome nedidelius susirinkimus įvairiose vietose. Tuo metu bažnyčios dar nebuvo—nebuvo, ir mes turėdavome nedidelius susirinkimus įvairiose vietose. Ir galiausiai vieną dieną, po to kai bažnyčia buvo pastatyta, praėjus daugeliui metų, aš nuvykau į Green Mill, į savo urvą, pasimelsti, kadangi brolis Davis savo laikraštyje buvo pasakęs apie manę baisių dalykų. Aš mylėjau jį. Aš nenorėjau, kad kas nors atsitiktų, ir aš—aš nuėjau ten, kad pasimelsti už jį. Aš nuvykau ten, ir aš įėjau į olą. Aš išbuvau ten apie dvi dienas. Ir aš pasakiau: „Viešpatie, atleisk jam. Jis—jis nenorėjo—nenorėjo to“. Ir aš pagalvoju: „Žinai. . . .“ Aš tiesiog kažkaip pradėjau galvoti apie Raštą.

¹⁹¹ Ir aš išėjau. Ir ten gulėjo rąstas (tas rąstas vis dar guli ten, dar visai neseniai buvau ten) nusileidus nuo kalno, ir guli skersai nedidelio takelio, kuris driekiasi nuo upelio. Ir aš tiesiog atsistoju ant to rąsto, žvelgdamas į kalnus ten į tolumą—į tolumą, ir štai taip padėjau Bibliją. Aš pagalvoju: „Žinote. . . .“ Aš galvoju apie Rašto vietą: „Kalvis, jis man padarė daug bloga, ir kalbėjo dalykus“. Žinote. . . . Aš pagalvoju: „Manau, aš tiesiog perskaitysiu tai“. Aš atverčiau Bibliją, ir aš pasakiau: „Na. . . .“ Nusišluosčiau veidą, ir papūtė vėjas, ir jis atsivertė Hebrajams 6. „Na, - aš pasakiau, - tai ne ten, kur reikia“. Ir aš padėjau Ją atgal štai taip. Ir vėjas vėl papūtė, ir vėl atvertė Tai atgal. Ir aš

pasakiau: „Taigi, tai keista, vėjas atvertė atgal štai taip“. Taigi, aš pagalvojau: „Na, manau, aš perskaičysiu tai“. Ir pasakiau:

*Juk yra neįmanoma tu, kurie kartą buvo apšviesti, . . .
tapo Šventosios Dvasios dalininkais, ir paragavo . . .
Dievo Žodžio ir būsimą pasaulio dalyką.*

Aš pagalvojau: „Na, nieko tame nematau“. Perskaičiau toliau, likusią skyriaus dalį. Nieko tame. Aš tariau: „Na, tu—tu viskas išspręsta“. Ir aš—aš mačiau tai štai taip, ir aš vėl sugrižau prie jo. Aš paėmiau Ją ir pagalvojau: „Na, kas tai?“ Aš vis skaičiau tai ir skaičiau tai, ir skaičiau tai, aš pasakiau: „Na, aš negaliu suprasti“. Tuomet aš tęsiau . . . Ir aš perskaičiau toliau:

. . . neįmanoma tu, kurie kartą buvo apšviesti, . . .

Priėjau iki tos vietos čia, kur pasakyta:

*Jeigu žemė . . . sugeria dažną lietu ir iš jos želia
želmenys, naudingi tiems, kurie ją dirba, tai ji susilaukia
Dievo palaiminimo:*

*Bet jeigu ji teželdo erškėčius bei usnis, tai ji
niekam tikusi, ir . . . greitai bus prakeikta; ir galiausiai
sudeginta.*

¹⁹² Aš pasakiau: „Įdomu, ką tai reiškia?“ Aš tiesiog . . . Taigi, būdamas ten, aš apie nieką negalvojau. Tiesiog maščiau apie tai. Ir tiesiog tuomet, kai aš ten sėdėjau, pagalvojau, kad Viešpats duos man regėjimą apie brolių Davis ir kitus, kurie ten apacioje. Ir aš sėdėjau ten; aš pažvelgiau ir pamačiau kažką besisirodant per įdubą priešais mane. Ir tai buvo besisukantis pasaulis. Ir aš pamačiau, kad jis visas buvo išdarytas, tiesiog atrodė tarsi būtų visas suartas. Ir išėjo Žmogus, laikydamas priešais Save didžiulį daiktą, pilną sėklų, ir eidamas Jis barstė sėklas per visą žemę. Ir Jis nuėjo už horizonto linijos, ir Jis dingo man iš akių. Ir vos tik Jis dingo man iš akių, štai ateina žmogus labai klastingas išvaizdos vyras, apsirengęs juodais drabužiais, sukinėjosi aplinkui štai taip, eidamas *fju, fju*, mėtydamas blegs sėklas, *fju, fju*. Ir aš stebėjau tai, ir kol žemė toliau sukosi . . .

¹⁹³ Po kurio laiko pasirodė kviečiai. Ir kai pasirodė kviečiai, ten pasirodė erškėčiai, ir usnys, ir dagiai, ir dvokiančios piktžolės, ir viskas, kas auga, pienės ir visa kita, augo kviečiuose. Jie visi augo kartu. Ir užėjo tikrai labai stipri sausra, ir mažyčių kviečių galvelės nusviro štai taip, ir mažyčiai erškėčiai, ir usnys, dagiai, jų galvelės nusviro. Kiekviena piktžolė tiesiog kvėpavo puškėdamos *fu, fu, fu, fu*, štai taip. jūs tiesiog galėjote juos girdėti. Ir jie šaukėsi lietaus, lietaus.

¹⁹⁴ Ir po kurio laiko atslinko didžiulis debesis, ir vanduo tiesiog prapliupo. Ir kai jis išsiliejo, tie kviečiai pašoko ir pradėjo šaukti: „Šlovė! Aleliuja! Šlovė Viešpačiui!“ Pašoko nedidukė dvokianti piktžolė ir šaukė: „Šlovė! Šlovė Viešpačiui! Aleliuja!“ Dagiai ir

visi kiti, šoko visame lauke, šaukdami: „Šlovė! Aleliuja! Šlovė Viešpačiui!“

Na, aš pasakiau: „Aš negaliu to suprasti“.

¹⁹⁵ Regėjimas paliko mane; tuomet aš vėl grįžau prie to: „Erškėčiai greitai bus atmesti“. Tada aš supratau tai. Jėzus pasakė: „Lietus krinta ant teisiųjų ir neteisiųjų“. Žmogus gali sėdėti susirinkime, gali kalbėti kalbomis, gali šūkauti ir tiesiog elgtis kaip ir likusieji, su tikra Šventąja Dvasia, ir vis tiek nebūti Dievo Karalystėje. Būtent taip. Argi Jėzus nesakė: „Daugelis tą dieną atsistos ir sakys: ‚Viešpatie, ar ne Tavo Vardu aš išvarinėjau demonus? Argi ne Tavo Vardu aš pranašavau (pamokslavau)? Ar ne Tavo Vardu aš dariau daug didžiųjų dalykų?‘“ Jėzus atsakė: „Šalin nuo Manęs, jūs, piktadariai, Aš niekuomet jūsų nepažinojau“. Kaip apie tai?

¹⁹⁶ Būtent tai čia ir reiškia. Suprantate? Jie paragavo gerojo lietaus iš Dangaus. Bet nuo pradžių, jie buvo neteisūs. Nuo pat pradžių jų tikslai nebuvo teisingi; jų motyvai nebuvo teisingi. Tai, jūs negalite pasakyti. Tai. . . Žinote, pjūties metu jis pasakė: „Ar man išeiti ir visus juos išrauti?“

¹⁹⁷ Jis atsakė: „Tegul auga kartu, ir tą dieną tos usnys ir dagiai bus sudeginti kartu, o kviečiai bus surinkti į kluoną“. Taigi, kaip jūs sužinosite, kuris yra usnis, ar kuris yra dagys, ar kuris yra kvietys? „Iš jų vaisių pažinsite juos“. Suprantate, broli, sese, geras medis negali duoti blogų vaisių. Nesvarbu, kažkur kelyje, tai jus pasivys. Taigi, jūs, siekiantis Šventosios Dvasios krikšto. . . Aš džiaugiuosi, kas parašė tai. Suprantate?

¹⁹⁸ Taigi, tie pasienio tikintieji ten, jie buvo tiesiog su jais. Jie buvo apipjaustyti jų apipjaustymu. Jie priėjo prie tos žemės, kurią pažadėjo Dievas, priėjo iki pat jos ribų. Daug žmonių prieina iki tos ribos. Jis prieš iki pat Šventosios Dvasios krikšto ir atmes tai. Jis nenori to atsakyti. Jis prieš tiesiai prie krikšto pagal Raštą Jėzaus Kristaus Vardu, ir atsuks nugara, ir atmes tai, kad nematytų to.

¹⁹⁹ Nėra nei vienos Rašto vietos visoje Biblijoje, kur kas nors kada nors būtų pakrikštytas Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios Vardu, nei vienos Rašto vietos. Tai pradėjo Katalikų bažnyčia, išėjo su Liuteriu,ėjo toliau su Vesliu, ir atitempė iki čia. Būtent taip. Bet tvarka pagal Raštą - tai Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu. Tai apaštališkas krikštas. Jūs negalite to daryti ir likti denominacijoje. Teisingai.

²⁰⁰ Taigi, ar suprantate šiuos dalykus? Šventosios Dvasios krikštas, Dvasios dovanos, dalykai, kuriuos Dievas duoda. . . Dvasios vaisius yra meilė, džiaugsmas, ilgas pakantumas (o, jūs sakote: „Bet, broli Branhamai, telaimina Dievas, aš esu labai pakantus“. Tai atrodo, lyg būtų tai. Visai neseniai aš nuvykau į Ohajų, ir kažkas manęs paklausė, parašė man čia laišką ir klausė manęs, ar aš krikštiju žmones Jėzaus Kristaus Vardu.

Aš niekada nepasakiau nė žodžio. Jie vis tiek tai sužinojo ir šešiolika bendradarbiavusių tarnautojų pasitraukė. Tai ilgas pakantumas, ar ne!)—ilgas pakantumas, gerumas, romumas, švelnumas, kantrybė ir Šventoji Dvasia. Suprantate?

²⁰¹ O, broli, sese, mes—mes esame prie Kadeš Barnėjos. Jūs dabar ragaujate. Praėjusį vakarą Šventoji Dvasia nužengė ant mūsų, įėjo į mus, atėjo kaip smarkiai pučiantis vėjas. Ji pasiliko ant daugelio iš jūsų. Šiandien tarnautojai lankė namus vienur ir kitur, dėdami rankas ir melddamiesi už tuos, kurie ieško Šventosios Dvasios. Nepriimkite pakaitalo. Nepriimkite kokio tai triukšmo. Nepriimkite kokio tai pojūčio. Laukite ten, kol Dievas suformuos jus ir padarys jus nauju kūriniumi, padarys jus nauju žmogumi. Jūs dabar ragaujate Tai, tiesiog ragaujate Tai, bet leiskite, kad Balandis nuvestų jus tiesiai prie stalo, ir— ir Avinėlis ir Balandis, susės kartu ir amžinai vaišinsis Dievo Žodžiu. Nes Jis išliks, kai nebebus nei dangaus, nei žemės; Dievo Žodis išliks. Tai tiesa.

²⁰² Prašau nemanykite, kad aš esu radikalus. Jei toks ir buvau, aš nenorėjau toks būti. Jei aš. . . Aš tikiuosi, kad atsakiau į šiuos klausimus; aš atsakiau, kiek man yra žinoma.

²⁰³ Ir todėl, Hebrajams 6, jeigu jūs pažiūrėsite, Paulius kalba Hebrajams, kurie pasakė: „Na, mes eisime su tavimi iki čia“. Jie ateis. Jūs suprantate? Pasakė: „Taigi, jūs. . .“ Tie, kurie atėjo ir paragavo.

²⁰⁴ Aš atsitiktinai atsigrėžiau pažvelgti į pastatą. Kad parodyčiau jums Gyvojo Dievo įrodymą. Tikiuosi, kad aš neatkreipsiu dėmesio į šį asmenį. Ne taip seniai aš atvykau iš susirinkimo ir atėjau čia, ir pranešiau jums, kad geras draugas, mano asmeninis bičiulis, medžioklės partneris, žmogus, kuris man buvo geras, žmogus, kuris lankė mano bažnyčią ir buvo mano brolis; aš vadinau jį Busty. Jo vardas Everetas Rogers; gyveno Miltaune. Kiek iš jūsų prisimena, kaip aš atėjau čia ir paskelbiau tai? Jis gulėjo čia ligoninėje; gydytojai operavo jį, atvėrė jį, ir buvo visas apimtas vėžio, jie tiesiog užsiuvo jį. Pasakė: „Jis tuoj sunyks; po kelių savaitių jo nebeliks; ir tai bus viskas. Su juo bus baigta, tai viskas“.

²⁰⁵ Jūs prisimenate, kaip aš stovėjau čia, ant pakylės, meldžiausi už jį? Nuvykau ten ir įėjau į kambarį, kažkas graužė mano širdį. Aš įėjau į kambarį, ir kai tik aš visus iš ten išlydėjau, kad galėčiau. . . Brolis Everetas gulėjo ten. Ir jūs prisimenate tai. Aš įėjau; pasakiau: „Broli—broli Busty“. (Aš vadinau jį Busty.)

²⁰⁶ Labai senai, kai mes dar vedėme susirinkimus ten miškelyje, visi tie metodistai, kurie ten, ant kalvos (Gerti – viena iš jų), sėlino aplink, žvalgydamiesi iš vynuogyno, kad pažiūrėti, ką gi aš pasakysiu, ir panašiai, bijojo, kad metodistų bažnyčia atskirs juos nuo bažnyčios. Ir tuomet aš nuėjau, ir pamačiau ten regėjimą, aš pamačiau mėsa, sukrautą skardinėje. Ir aš

prigaudžiau visą krūvą žuvies ir sukabinau jas, sumoviau ant virvelių ir surišau šias virves kartu. Ir kai aš pažvelgiau . . . Ir visa tai buvo regėjime; aš palikau—palikau žmonių grupę, stovinčią po krūmokšniais tą vakarą ir užlipau ant tos kalvos pas brolių Raitą. Ir jie sekantį rytą net negalėjo manęs surasti. Aš pasakiau: „Nejaugi niekas iš jūsų . . .“

207 Kol aš stovėjau ten pamokslaudamas, pasirodė ta Šviesa; tas Ugnies Stulpas pakibo tiesiai priešais mane ir pasakė: „Palik šią vietą ir keliauk į miškus; Aš kalbėsiu su tavimi“. Tai buvo tą pačią dieną, sekančią dieną, kada jie rado mane ant kalvos. Ir aš buvau ten; aš paslėpiau savo automobilį piktžolėse, ir buvau aukštai kalnuose meldamas visą naktį ir visą sekančią dieną. Kai kurie iš jų atėjo ten, surado automobilį ir atėjo ten . . . Tai buvo ta diena, kai brolis Graham Snelingas, čia, gavo Šventąją Dvasią ir buvo pašaukiamą į tarnavimą.

208 Ant kalvos šlaito, kur aš gulėjau ten, ir Jis—Jis pasakė man apie įvairius dalykus, ką daryti ir koks bendravimas tarp mūsų. Jis davė regėjimą, pamatyti tas sukabintas žuvis, pasakė: „Tai tavo Miltauno bažnyčia“.

Keturios ar penkios iš jų nukrito; ir aš paklausiau: „Kas tai?“

Atsakė: „Vienas iš jų yra Guy Spencer ir jo žmona. Kitas - tai dar vienas Spencer ten, ir kiti“. Ir Jis išvardino kitus, kurie nukris.

209 Aš jiems pasakiau; aš tariau: „Nė vienas iš jūsų nevalgykite“. Mano žmona ir aš nebuvo . . . Tai buvo prieš mums susituokiant; ir ji grįžo namo, pasiliko visą naktį su seserimi Spencer, nuostabi moteris. Nuostabus vyras, Guy Spencer yra tiesiog puikus žmogus, senamadiškas. Ir jis—ir jis nuėjo ten, ir Opal pasakė: „Taigi, pažvelk . . .“ Medai, ji pasakė: „Taigi, Meda, aš tikiu broliu Bilu“. Ji pasakė: „Bet kai Opal išalksta, ji turi suvalgyti kumpį su kiaušiniiais“. Taigi ji nuėjo ten ir iškepė kumpį su kiaušiniiais, ir atsisėdo jų valgyti, ir ėmė laiminti, ir pasilenkė virš stalo, verkdamą negalėjo paliesti to. Tada jie ėjo medžioti.

210 Ir tą dieną ten, ant kalvos, Jis man tiksliai pasakė, kas įvyks. Jis pasakė: „Šitie paliks ir tuomet šitie paliks“. Bet Jis turėjo didelę krūvą konservuotos mėsos. Jis pasakė: „Laikyk tai tolimesniam naudojimui, dėl Miltauno žmonių“. Ir aną vakarą, kai aš girdėjau brolių Creech . . . Jis sėdėjo čia praeitą vakarą. Aš ne . . . Broli Creech, ar jūs čia šį vakarą? Kai brolis Creech atėjo pas mane, paskambino man ir sesuo Creech verkė; jos tėtis gulėjo ten. Pasakė: „Broli Bili, nesakykite jam. Jis miršta“. Pasakė: „Jis suėstas vėžio; gydytojai atvėrė jį, ir jis tiesiog visas apimtas vėžio“. Ir Vilis Hall (jūs visi jį prisimenate), kai tas pats gydytojas atidarė jį, ir jis visas buvo apimtas vėžio . . . Aš tą rytą jau ruošiausi vykti į voverių medžioklę, ir aš pamačiau tuos obuolius, kabančius kambaryje. (Jūs prisimenate tą istoriją?) Ir

štai, tas žmogus gyvena ir šiandien. Tai buvo prieš daugelį metų. Jis ir brolis Busty buvo draugai.

²¹¹ Ir aš nuvykau į ligoninę, nauja ligoninė (aš pamiršau, kaip jie vadina ją, ten Naujajame Albanyje) nauja ligoninė. Ir aš nuvykau ten, kad pamatyti Busty; ir kai aš įėjau į kambarį, aš pasakiau: „Broli Busty“.

Jis atsakė: „Broli Bili“. Tvirtu pasisveikinimu paspaudė man ranką; Pirmojo pasaulinio karo veteranas, kalbu ne tam, kad jis yra čia, bet tiesiog tokia puiki širdis plaka po senais mėlynais marškiniais. Jis nepaleido mano rankos. Aš buvau jo namuose; valgiau jo namuose; miegojau jo namuose, lyg būčiau jo brolis. Jo vaikai ir visi, mes tiesiog—tiesiog kaip kraujo broliai. Puikus žmogus.

²¹² Ir jis. . . Bet jis niekada neįėjo į gilius santykius su Viešpačiu. Jis. . . Aš pakrikštijau jį Jėzaus Kristaus Vardu. Bet tą dieną, kai tas metodistų pamokslininkas pasakė: „Kiekvienas, kuris pasikrikštijo Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu, tegu išeina iš mano palapinės“. Viskas gerai. Džordžas Raitas ir kiti išėjo. Tą popietę aš nuvykau į Totten Fordą, krikštyti Jėzaus Kristaus Vardu. Visas jo susirinkimas įėjo į vandenį ir buvo pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu. Taigi aš tiesiog judėjau toliau. Viskas buvo gerai. Dievas už jus, kas gali būti prieš jus? Aš net nežinau, kur tas vyras dingio, kas jam nutiko.

²¹³ Tačiau, aš įėjau į ligoninę. Ten gulėjo Besti tiek pažeistas vėžio, kad daktarai netgi negalėjo nieko padaryti, kaip tik vėl užsiuvo jį. Busty pasakė man; jis pasakė: „Broli Bili, tai su tam tikru tikslu. kažkas atsitiko“.

Aš pasakiau: „Taip, Busty“. Pradėjau jausti tą Dvasią, tarsi smarkiai pučiantį vėją, apie kurį aš kalbėjau, žinote, ateinančią.

Jis pasakė: . . . Kai aš čia įėjau čia, tame kampe buvo vaivorykštė, stovėjo tame kampe. Vaivorykštė yra sandora; Dievo sandora. Tą dieną ant to kalno Dievas sudarė sandorą su manimi. Uždėjau rankas ant brolio Budy ir meldžiausi už jį.

Gydytojai sako: „Jis sunyks. Jis tiesiog iškeliaus. Nieko nepadarysi. . . Jis iškeliaus tiesiog po kelių dienų“. Ir Busty Rodžersas. . . Tai buvo prieš daugybę savaičių ir savaičių ir savaičių, o Busty Rodžersas, sėdi čia šį vakarą bažnyčioje, sveikas ir tvirtas, kokio aš dar jį niekada nemačiau savo gyvenime. Atsistokite broli Busty. Štai jis. Atiduokime šlovę Dievą, visi.

Jie buvo susirinkę aukštutiniame kambarėly,
Visi meldėsi Jo Vardu.
Pakrikštyti Šventąja Dvasia,

Ir nužengė jėga tarnavimui.
 Tai, ką Jis dėl jų padarė tą dieną
 Jis tą patį padarys ir jums.
 Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
 aš esu vienas iš jų.

Vienas iš jų, vienas iš jų,
 Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
 aš esu vienas iš jų; (Aleliuja!)
 Vienas iš jų, aš esu vienas iš jų,
 Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
 aš esu vienas iš jų.

Nors tie žmonės gal ir netvirtina, kad yra,
 Ar giriasi žemiška šlove,
 Jie visi gavo savo Sekmines,
 Pakrikštyti Jėzaus Vardu;
 Ir jie pasakoja dabar toli ir plačiai,
 Kad Jo jėga vis dar ta pati.
 Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
 aš esu vienas iš jų.

Vienas iš jų, aš esu vienas iš jų,
 Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
 aš esu vienas iš jų; (Aleliuja!)
 Vienas iš jų, aš esu vienas iš jų,
 Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
 aš esu vienas iš jų.

Dabar ateik, mano broli, siek šio palaiminimo
 Kuri apvalys tavo širdį nuo nuodėmės,
 Ir suskambės džiaugsmo varpeliai
 Ir išlaikys tavo sielą liepsnoje;
 O, ji dabar liepsnoja mano širdyje,
 O, šlovė Jo Vardui,
 Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
 aš esu vienas iš jų.

Sudainuokime tai!

O, vienas iš jų, vienas iš jų,
 Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
 aš esu vienas iš jų; (Aleliuja!)
 Vienas iš jų, vienas iš jų,
 Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
 aš esu vienas iš jų.

Kiek čia esančių yra vienas iš jų? Pakelkite rankas. O, tai
 mano! O, kaip aš džiaugiuosi, kad esu vienas iš jų!

Vienas iš jų, vienas iš jų,
 Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
 aš esu vienas iš jų; (Aleliuja!)

Vienas iš jų, vienas iš jų,
Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
aš esu vienas iš jų.

Jie buvo susirinkę aukštutiniam kambarėly,
Visi meldėsi Jo Vardu,
Jie buvo pakrikštyti Šventąja Dvasia,
Tuomet nužengė jėga tarnavimui;
Tai, ką Jis dėl jų padarė tą dieną
Jis tą patį padarys ir jums,
Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
aš esu vienas iš jų.

O, vienas iš jų, vienas iš jų,
Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
aš esu vienas iš jų; (Aleliuja!)
Vienas iš jų, vienas iš jų,
Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
aš esu vienas iš jų.

Taigi, kol mes vėl dainuojame šį priedainį, aš noriu,
kad kiekvienas iš jūsų apsisuktumėte ir paspaustumėte ranką
šalia esančiam, ir pasakytumėte: „Ar tu esi vienas iš jų?“
Suprantate? Gerai.

O, vienas iš jų, (Aš žinau, jūs, broli Nevilai.
Aš žinau, jūs, broli Capps. Aš žinau, kad jūs
esate. Aš žinau. . . ? . . .)
. . . aš esu vienas iš jų;
O, vienas iš jų, vienas iš jų,
Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
aš esu vienas iš jų.

²¹⁴ O, argi nesidžiaugiate, kad jūs esate vienas iš jų? Kiek iš jūsų
norėtumėte būti vienas iš jų? Pakelkite ranką. Gerai. Dabar aš
padainuosiu tai jums:

Tuomet ateik, mano broli, siek šio palaiminimo
Kuris apvalys tavo širdį nuo nuodėmės,
Ir suskambės džiaugsmo varpeliai,
Ir išlaikys tavo sielą liepsnoje;
O, Ji dabar liepsnoja mano širdyje,
O, šlovė Jo Vardui,
Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
aš esu vienas iš jų.

O, vienas iš jų, vienas iš jų,
Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
aš esu vienas iš jų; (Aleliuja!)
Vienas iš jų, aš esu vienas iš jų,
Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
aš esu vienas iš jų.

²¹⁵ Prisimenate, ką mergaitė pasakė Petruui: „Argi tu nesi vienas
iš jų?“ Aš toks laimingas, o jūs? Žinote, Petras Sekminių dieną

pasakė: „Tai yra Tai!“ Taigi, aš visada sakiau: „Jei *Tai* nėra *Tai*, aš džiaugiuosi, kad aš turiu *Tai*, laukdamas, kol ateis *Tai*“. Teisingai. Aš džiaugiuosi *Tuo*.

Nes aš esu vienas iš jų, aš esu vienas iš jų
 Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
 aš esu vienas iš jų;
 O, vienas iš jų, vienas iš jų,
 Aš taip džiaugiuosi, galėdamas pasakyti, kad
 aš esu vienas iš jų.

²¹⁶ O, argi tai ne nuostabu, sėdėti kartu Dangiškose vietose Kristuje Jėzuje, bendraujant su Dvasia, bendraujant aplink Žodį, kalbant apie būsimus gerus dalykus. Tai taip gera. Aš taip džiaugiuosi žinodamas tai, o jūs? Argi nesidžiaugiate, kad esate krikščionis? Argi nesidžiaugiate, kad jūsų nuodėmės yra po Krauju? Viena iš šių dienų Jis ateis, ir mes išeisime su Juo. Tuomet pagalvokite, visa senatvė dings nuo mūsų; visos ligos, visos kančios, visas mirtingas gyvenimas pasikeis. O, tai bent! Aš galvoju apie šiuos brangius senus brolius, kurie stovėjo čia. Aš prisimenu... Kiek iš jūsų prisimena Rabi Lavson? Tai bent, dauguma iš jūsų. Aš matau, kaip jis pakabina čia tą seną lazda. Ir aš sėdžiu ten gale. Jis dainuodavo šią dainelę... (Minutėlę, Teddy, broli.) Aš pabandysiu, pažiūrėsiu ar aš galėsiu prisiminti melodiją. Aš nežinau.

Ten manęs laukia džiuigus rytojus,
 Kur perlų vartai plačiai atverti,
 Ir kai aš peržengsiu šį liūdesio slėnį,
 Aš ilsėsiuosi kitoje Pusėje.

Vieną dieną ten, kur mirtingojo akiratis negali
 pasiekti
 Vieną dieną, tik Dievas žino kur ir kada,
 Visi mirtingojo gyvenimo ratai sustos,
 Tada aš eisiu gyventi ant Siono kalvos. (Taip.)

²¹⁷ Šie maži ratukai, kurie sukasi mumyse,— regėjimas, skonis, lytėjimas, uoslė ir klausa, šie nedideli pojūčiai ir ratai, kurie sukasi šiame mirtingame gyvenime, vieną dieną jie sustos. Tada aš, aš pats, ir jūs, mes iškeliausime gyventi ant Siono kalvos. O, man tai patinka, o jums? Žinant, kad mes turime šią palaimintą garantiją. Gerai. Kiek iš jūsų žino mūsų senąją krikšto dainą? Taigi, mes pakeisime tai. Paimkime mūsų išsiskirstymo dainą:

Pasiimk su savimi Jėzaus Vardą,
 Vaike liūdesio ir vargų;
 Jis suteiks tau džiaugsmo ir paguodos,
 Paimk Jį visur, kur tik eini.

²¹⁸ Paimkite su savimi Jėzaus Vardą. Tiesiog padarykite tai, kai jūs einate. Gerai, dabar kartu. Nepamirškite, kad ryte, aštuntą valandą bus dalijamos maldos kortelės susirinkimui. Susirinkimas prasidės devintą trisdešimt. Aš pamokslausiu

dešimtą. Maldos tarnavimas už ligonius prasidės apie vienuoliką.

²¹⁹ Rytoj po pietų, rytoj vakare bažnyčioje bus evangelistinis pamokslas. Ir rytoj vakare visi, kurie atgailavote dėl savo nuodėmių ir dar nebuvote pakrikštyti, ten bus...baseinas bus atidarytas; mes krikštysime žmones Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu.

²²⁰ Dabar visi kartu, kol mes dainuosime iš visų jėgų. Broli Busty, jūs nežinote, kaip aš džiaugiuosi ir esu dėkingas Dievui. Žinai, jis nuėjo pas gydytoją. Ir jie man pasakojo, kad gydytojas pažvelgė į jį ir tiesiog nežinojo, ką ir galvoti. Jis netikėjo, kad tai buvo tas pats vaikinai. O, tai ne paslaptis, ką Dievas gali padaryti. Argi ne taip? Gerai.

Pasiimk su savimi . . .

Tegul skamba!

. . . Jėzaus Vardą,

Vaike liūdesio ir vargų;

Jis suteiks tau džiaugsmo ir paguodos,

Taigi, pasiimk Jį visur, kur tik eini.

Brangus Vardas, (Brangus Vardas!) O, koks mielas!

Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas;

Brangus Vardas, (O, brangus Vardai!) O, koks mielas!

Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas.

²²¹ Gerai. Dabar aš perduodu tarnavimą pastoriumi. Jis nori kai ką pasakyti, ar paprašyti kažką, kad paleisti mus, kad ir ką jis turi savo mintyse.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI APIE ŠVENTĄJĄ DVASIĄ LIT59-1219
(Questions and Answers on the Holy Ghost)

SERIJOS - BAŽNYČIOS DOKTRINA, VADOVAVIMAS IR TVARKYMAS

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba šeštadienio vakarą, 1959 m. gruodžio 19 d., Branhamo bažnyčioje, Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org